

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

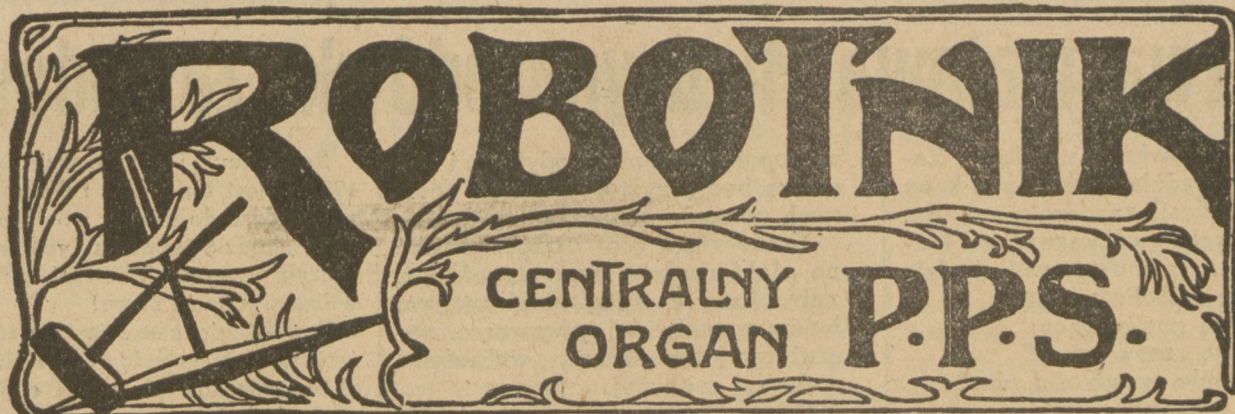
Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy

Kasa czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

NADZWYCZAJNA I NIEZWYKŁA

W oredziu, zwołującym parlament na sesję nadzwyczajną, p. Prezydent określił porządek dzienny tej sesji, ograniczony do jednej jedynej sprawy: koncesji kolejowej. Ta niezwykła i niepraktykowana u nas dotychczas forma oredzia zwróciła powszechną uwagę. Tylko projekt konstytucyjny B. B. zawiera artykuł, upoważniający Prezydenta do takiego kroku. Ale projekt ten jest narażeniem projektem i nikogo nie obowiązuje. Natomiast konstytucja jeszcze obowiązująca dotychczas wszystkich obywateli, nie daje Prezydentowi żadnych uprawnień do wyznaczania przedmiotów obrad. Prezydent może tylko zwołać, odroczyć, zamykać i rozwiązać parlament.

Mało tego. Nowy regulamin obrad Sejmu, uchwalony już przez obecną większość rządową, powiada w art. 34:

„Porządek dzienny każdego posiedzenia ustala Marszałek i przedstawia Sejmowi do zatwierdzenia na plenum. Marszałek ustala porządek dzienny samodzielnie, o ile otrzymał na to upoważnienie Sejmu, albo o ile Sejm nie uchwalił porządku dziennego skutkiem braku quorum lub z innych przyczyn”.

Z artykułu tego wynika, że przedmiot obrad zależy od Sejmu, który może przekazać marszałkowi ustalenie porządku dziennego, ale może ten porządek zatwierdzić, lub odrzucić.

Oczywiście Sejm, dopóki się nie zebrał, nie mógł ustalić porządku obrad, ani przekazać marszałkowi tego zadania.

Przypuszczenie, że Prezydentowi szło o uzasadnienie sesji nadzwyczajnej, nie ma — zdaniem naszym — najmniejszej podstawy, ponieważ Konstytucja nie wymaga od niego uzasadnienia, a skoro tekst oredzia mówi wyraźnie, że parlament zbiera się dla załatwienia sprawy koncesji, to poza tą sprawą niczem innym nie będzie się zajmował.

A zdawałoby się, że Sejm ma czem zająć się. Kryzys gospodarczy, bezrobocie, „anschluss” sesja majowa Rady Ligi Narodów — oto „pierwsze z brzegu” sprawy dostatecznie już chyba dojrzałe do gruntownej i wszechstronnej dyskusji. A sprawa reform podatkowych, a sprawa reformy Konstytucji, których tak natężenie domaga się nie kto inny, jak B. B.?

Rozumiemy, że są to sprawy równie ważne, jak drażliwe dla Rządu i jego obozu i że Rząd woli nie wchodzić na nie z nimi dyskusji.

Ale w jakim świetle przedstawia się wobec tego cała ta „współpraca” Bloku współpracy z Rządem? Przedstawia się wręcz groteskowo.

Oto Rząd, posiadający ogromną większość w parlamencie, z góry wedle swego upodobania ogranicza przedmiot obrad, a większość ta oczywiście przyjmie to z pokorą, jako „konieczność państwową”, mimo że naruszony został regulamin, uchwalony przez tę samą większość i to niewątpliwie w porozumieniu z tymże Rządem; Rząd w ten sposób wyraża nieufność do swej własnej większości, pokładającej bezgraniczne zaufanie do Rządu; Rząd — jednym słowem — traktuje Sejm obecny o większości rządowej nie o wiele lepiej, niż Sejmy poprzednie.

A skoro nawet obecny parlament o przytłaczającej większości rządowej nie cieszy się zaufaniem Rządu, to — coż wogóle wart parlamentaryzm Polski sanacyjnej?! Gdzie jest na świecie drugi parlament, traktowany w taki sposób? Toż nawet we Włoszech staje od czasu do czasu przed parlamentem faszystowskim Mussolini, oświeca wszystkie aktualne zagadnienia i wysłuchuje opinii swoich, t. j. faszystowskich, posłów.

1 Maja

wszyscy ludzie pracy znajdą się w szeregach P. P. S.

Godzina zasłużonej kary

PRZYWODCY HISPANSKIEJ „UNJI PATRYOTYCZNEJ” BĘDĄ MUSIELI
ZWROCIĆ PIENIĄDZE, POBRANE W OKRESIE DYKTATURY
ZE SKARBU PAŃSTWA

(Telefonem od wł. korespondenta).

Berlin, 21 kwietnia.

Z Madrytu donoszą:

Rząd Republikański stwierdził na podstawie referatu ministra finansów, że w okresie dyktatury

znaczne fundusze państwowe

były przekazywane do dyspozycji t. zw. Unji patriotycznej, stronnictwa, popierającego gen. Primo de Riverę. Przywódcy Unji obracali te fundusze na organizację, na „bojówki”, na lokale, pisma, samochody i t. p. Niektórzy z bogactwami się oświadczyli.

Rząd Republikański postanowił wydać dekret, zarządzający

przymusowy zwrot

odnośnych kwot do Skarbu Państwa. Wielu urzędników ministerstwa skarbu z okresu dyktatury zeznało pod przysięgą, jakie sumy i komu były wypłacane. Zgłosili się także do władz bezpieczeństwa liczni agenci

Unji, używani do rozbijania stronnictw opozycyjnych, do przekupywania działaczy organizacji zawodowych, dziennikarzy i polityków; zeznania tych agentów o treści podobno niesłychanie rewelacyjnej będą podane do wiadomości publicznej.

Dekret ma zawierać przepisy, według których fundusze państwowe, o których mowa, będą ściągane:

- 1) z majątku Unji, jako stowarzyszenia;
- 2) z majątku przywódców Unji, wymienionych z nazwiska;
- 3) z majątku wydawców i redaktorów pism, które pobierały subsydia ze Skarbu Państwa;
- 4) z majątku ministrów i urzędników, którzy wypłacali jakiegokolwiek pieniądze osobom, względnie instytucjom, wymienionym powyżej.

Ministrowie i urzędnicy będą ponadto odpowiedzialni karnie z oskarżenia o trwonienie funduszy publicznych, przywódcy Unji zaś z oskarżenia o przekupstwo i gwałt publiczny. Osobna

Komisja śledcza

zbada przyczyny klęsk wojennych, poniesionych w Maroku, oraz historię zamachu stanu gen. Primo de Riverę. Majątki przedstawicieli arystokracji, bankierów i wogóle wielkiej własności rolnej, uczestniczących czynnie w spisku przeciw Konstytucji z r. 1923, ulegną konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa.

Wybitni działacze Unji i „solidarystycznych” związków zawodowych zgłosili swój akces do Republiki, względnie do partii socjalistycznej. Oferta ta została z pogardą odrzucona.

Tydzień republiki hiszpańskiej

KATALONJA — AUTONOMICZNA PROWINCJA REPUBLIKI HISPANSKIEJ

PIERWSZY WIELKI SUKCES
RZĄDU ZAMORRY.

Sprawa, której monarchia nie umiała załatwić w ciągu stuleci, została skierowana na drogę pomyślnego uregulowania w pierwszym tygodniu istnienia Rządu Republikańskiego.

Madryt doszedł do porozumienia z Barceloną i przekłętą „sprawą Katalońską” przestała niepokoić półwysp Pirenejski. Separatyzm kataloński, który był jednym z najsilniejszych motorów Rewolucji, przestał być niebezpieczny dla Republiki.

Jeszcze przed miesiącem świat cały wiedział o tem, że Katalonia dąży do pełnej niepodległości i wyzolenia się z pod jarzma hiszpańskiego. Jakkolwiek sprzyjało Katalończykom, obawiano się olbrzymich trudności międzynarodowych, któreby wywołała separacja Katalonii.

Dziś, kiedy Hiszpania przestała być wrogiem, dla zamieszkujących ją ludów, kiedy stała się krajem wolności i prawa, kto by pomyślał o separacji, o ryzykownej i niepewnej próbie utworzenia małego i narażonego na tysiączne niebezpieczeństwa własnego państewka?

Jedna wizyta wysłanników madryckiego Rządu rewolucyjnego do Rządu barcelońskiego wystarczyła, aby nawet najzagorzalszych nacjonalistów katalońskich przekonać, że porozumienie Hiszpanii z Katalonią jest całkiem możliwe i pożyteczne dla obu krajów. Hiszpania zgadza się na szeroką autonomię dla Katalonii, na utworzenie historycznej „generalicji”

z siedzibą w Barcelonie, Katalończycy wzamian pozostają obywatelami republiki hiszpańskiej. Ludność Katalonii ma zatwierdzić przyszły układ federacyjny. I właśnie z Barcelony rozlegają się dziś głosy o wielkiej federacji iberijskiej, obejmującej również Portugalję, w której jeszcze rządzi dyktatura Carmony.

Dzień 17 kwietnia, w którym osiągnięto porozumienie z Katalonią, czwarty dzień Republiki hiszpańskiej, zapisany będzie złotymi zgłoskami w tak bogatej w doniosłe wypadki księgę dziejów półwyspu Pirenejskiego. Dzień ten oznaczać może dla Hiszpanii punkt zwrotny ku nowej sławie i potęgę po czterech setkach lat upadku i słabości.

LIKWIDACJA POZOSTAŁOŚCI
PO DYKTATURZE

Rząd republikański objął bardzo smutne dziedzictwo ustawowe po dyktaturze i po rządach Alfonsa. Zanim przystąpi do tworzenia nowego ustawodawstwa republikańskiego, Rząd Zamorrry będzie musiał wymieść królewską stajnię Augiasza.

Wszystkie ministerja otrzymały tedy polecenie, aby do dn. 31 maja sprawdziły całe ustawodawstwo z okresu dyktatury, dotyczące ich resortu i zdały sprawę Radzie Ministrów, która podzieli je na cztery grupy:

- 1) ustawy, które będą od razu ogłoszone za nieważne;
- 2) ustawy, które będą stopniowo zniesione;
- 3) ustawy, które pozostaną w mocy, jako rozporządzenia wykonawcze i

4) ustawy, które częściowo lub całkowicie utrzymywane będą w mocy.

KOMUNISTYCZNA ŻABA PODSTAWIA
NOGĘ

Narazie Rząd Zamorrry pracuje bez przeszkód. Monarchiści albo wynieśli się z kraju, albo siedzą cicho. Katalonia wróciła do równowagi. W całym kraju zapanował spokój.

Nie podoba się to Komunistycznej Międzynarodówce, która chciałaby i swoją pieczęć upiec w ogniu rewolucji hiszpańskiej. Wpływy komunistów w samej Hiszpanii są nikłe. Organizacji nie posiadają, mas za sobą nie mają.

Pakuje tedy Moskwa kilkunastu emisariuszy do pociągu, wyposażonych w swoje pieczęcie i każe jechać do Hiszpanii na robienie „prawdziwej” rewolucji przeciwko rządowi republikańskiemu.

Zadaniem komunistów będzie utrudniać pracę Republice. Będą oni sabotować nowe władze, będą przeciwko nim podburzać — oni, którzy za Alfonsa siedzieli, jak mysz pod miotłą.

Międzynarodówka komunistyczna puszcza się na nowe szaleństwo i już majaczy o Europie, ściśniętej dwiema klamrami komunizmu: rosyjską — na skrajnym północnym Wschodzie i hiszpańską — na skrajnym południowym Zachodzie.

Cóż to ich obchodzi, że zamieszki komunistyczne osłabia Republikę i ułatwiają pracę kontrrewolucji monarchistycznej. Nie pierwszy i nie ostatni raz wykonywać będą komunistów najbrudniejszą robotę reakcyjną, faszystowską i kontrrewolucyjną.

1 MAJA ŚWIĘTEM NARODOWYM
W HISPANII

Z Madrytu donoszą, że Rada Ministrów postanowiła uznać 1 maja za Święto Narodowe.

ZWYCIĘSTWA P. P. S W WYBORACH

DO RAD MIEJSKICH
16 MANDATÓW DO RADY
MIEJSKIEJ W SKARŻYSKU
KAMIENNEJ

W niedzielę odbyły się wybory do Rady Miejskiej w SKARŻYSKU—KAMIENNEJ z następującym wynikiem:

P. P. S. OTRZYMAŁA 16 MANDATÓW, BLOK MIESZCZAŃSKI („sanacja”; N. D. i Ch. D.) — 7 mandatów; Zydzi — 1 mandat.

7 MANDATÓW DO RADY
MIEJSKIEJ W CHODZIEŻY

Również w niedzielę odbyły się wybory do Rady Miejskiej w CHODZIEŻY.

LISTA P. P. S. i ZWIĄZKU CHemicznego UZYSKAŁA 874 GŁ. i 7 MANDATÓW; przyczem do uzyskania ósmego mandatu brakło tylko 12 głosów.

B. B. otrzymała 2 mandaty; N. P. R. lewica — 2 mandaty; blok niemiecki — 4 mandaty; endecy — 5 mandatów; lista — dzika — 4 mandaty.

Głosowało 90 procent uprawnionych. Kilkudziesięciu towarzyszy nie mogło głosować z powodu niewpisania ich na listy wyborców.

PRZED SESJĄ PARLAMENTARNĄ

W związku z sesją sejmową, którą w kołach poselskich nazywano już „trzydniówką”, przewodniczący Komisji Skarbowej pos. Hołdówko zwołał na godz. 12 w czwartek posiedzenie komisji, która obradować będzie wspólnie z Komisją Komunikacyjną.

Obie komisje mają zająć się rozpatrzeniem projektu ustawy o wydzierżawieniu francuskiemu konsorcjum kolei Śląsk - Bałtyk.

Z wyznaczenia posiedzenia komisyjnego na godz. 12 wnioskować można, iż przy pierwszym czytaniu ustawy dyskusja nie jest przez Prezydium Sejmu przewidziana.

Na referenta ustawy upatrzony jest przez większość sejmową pos. Stefan Starzyński, b. wiceminister Skarbu.

Zwołane zostało już również posiedzenie senackiej komisji skarbowo-budżetowej na środę na godz. 5 popołudniu.

Senat zatem faktycznie wcześniej zajęmie się ustawą, niż Sejm.

Wszystko więc przemawia za tem, iż podczas „trzydniówki” żadne inne sprawy nie będą omawiane. A szkoda! Ponoć klub BB. opracował projekt zlikwidowania przesilenia gospodarczego w drodze dekretu.

Przypuszczenie to potwierdziło się wczoraj w związku z wystąpieniem pos. Eliny Pełpowskiej (kl. Nar.), która jako przewodnicząca podkomisji Administracyjnej dla znalezienia ustawy t. zw. meldunkowej zwróciła się do kancelarii Sejmu z żądaniem zwołania na czwartek rzeczowej podkomisji.

Kancelaria odmówiła, kierując p. Pełpowską do Marszałka Sejmu.

P. Pełpowska zwróciła się do przewodniczącego Komisji Administracyjnej wicemarszałka Polakiewicza, który kategorycznie oświadczył, iż podkomisji nie zwoła, gdyż sesja obecna ma swój zakreślony plan pracy t. j. rozpatrzenie koncesji na kolej Śląsk - Bałtyk.

ALFONS W DRODZE DO LONDYNU

Londyn, 21 kwietnia. (ATE.). Dziś wieczorem przybędzie tu król Alfons hiszpański. Władze przedsięwzięły nadzwyczajne środki ostrożności.

Króla strzec będzie podczas pobytu w Anglii 50 detektywów. Środki te stały się konieczne, ponieważ król otrzymał szereg listów z pogróżkami.

Jedno małe oredzie p. Prezydenta lepiej wyjaśniło „rzeczywistą rzeczywistość” w Polsce, aniżeli mogłyby

to zrobić długie badania i obserwacje. I dlatego sesja, otwierająca się ju-

tro, jest nie tylko nadzwyczajna, ale też niezwykła. Nietyle nadzwyczajna, co niezwykła. J. M. B.

Proces Liszczyńskiego

Onegdaj w Sądzie Okręgowym we Lwowie zapadł wyrok, skazujący b. posła Liszczyńskiego na 6 mies. więzienia.

Aresztowano go w nocy z dn. 9 na 10 września. Przepędził w więzieniu śledczym 7 miesięcy i 12 dni. Z tego zgórą dwa miesiące był ofiarą *Kostka - Biernackiego* i jego podkomendnych w *Brześciu*. Raz był tylko przesłuchiwany w *Brześciu* przez sędziego *Demanta*.

Wreszcie odbył się proces. Długi, żmudny kilkudniowy proces z całym balastem policyjnych oskarżeń.

A rezultat? B. poseł *Liszczyński* został skazany na wszystkich na 6 miesięcy więzienia.

Na 30 postawionych pytań sędziowie przysięgli potwierdzili tylko 3 pytania, dotyczące „podburzających przemówień na wiecach w *Łanach*, *Krakowcu* i *Zaskowie*”.

Te trzy pytania potwierdzili sędziowie przysięgli 7 głosami przeciw 5!

27 innych pytań między innymi o zdradę stanu przysięgli odrzucili większością głosów, a często wszystkimi głosami.

I z powodu takiego nikłego przebiegu osadzono *Liszczyńskiego* w *Brześciu*, trzymano go 7 i pół miesiąca w areszcie śledczym. 7 i pół miesiąca, — to jest o półtora miesiąca dłużej, niż opiewa wyrok.

Ale na tem nie kończy się udręka *Liszczyńskiego*.

Zdawało się, że skoro mu zaliczyli areszt przewencyjny, to ten umęczony długotrwałym więzieniem człowiek natychmiast zostanie zwolniony.

Jednak nie! *Liszczyńskiego* zatrzymano nadal w więzieniu, wysuwając jako powód, że w Sądzie Okręgowym w Równem znajduje się przeciw niemu sprawa o... zakłócenie spokoju na publicznych wiecach.

Liszczyński siedzi więc nadal w więzieniu, ale już nie w *Brześciu*, nie we Lwowie, ale w Równem.

Likwidacja ukraińskiego gimnazjum w Tarnopolu

Znana sprawa likwidacji państwowego gimnazjum ukraińskiego w *Tarnopolu*, która głośnym echem odbiła się w *Sejmie*, nie została mimo wszystko przez rząd zaniechana.

Jeszcze w kwietniu ma nastąpić ostateczna likwidacja tego gimnazjum.

Z 500 uczniów zaledwie kilkudziesięciu przyjęto do innych szkół. Ponad 400 uczniów uniemożliwiona zostanie nauka. Zmarzną przynajmniej jeden rok szkolny. A ilu wogóle zmaruje się.

Z nauczycieli, rozwiązanej szkoły wszyscy *Polacy* otrzymali posady w innych szkołach. Natomiast nauczyciele ukraińscy częściowo przeniesieni zostali na emeryturę, część i to znaczna zostanie bez posad i emerytury. Jedynie dyrektor tarnopolskiego gimnazjum *Huberak* przydzielony został do gimnazjum w *Piotrkowie*.

UNIEWINNIE NIE TOW. LEŚNIEWSKIEGO

W 1929 r. p. wojewoda *Kirst* w swej walce politycznej z niezależnym samorządem wogóle i P. P. S. w szczególności rozwinął *Magistrat* m. *Ostrowi Mazowieckiej*, a gdy to spotkało się z oporem społeczeństwa skierował skargę do Sądu przeciwko burmistrzowi *tow. Leśniewskiemu* i wiceburmistrzowi *ob. Zlatkiesowi*, oskarżając ich o rzekome popelnienie szeregu nadużyć władzy.

W poniedziałek odbyła się w łomżyńskim Sądzie Okręgowym rozprawa przeciw *tow. Leśniewskiemu* i *ob. Zlatkiesowi*.

Sąd po całodniowej rozprawie późną nocą ogłosił wyrok całkowite uniewinniający obu oskarżonych.

Świetna obronę wnosili *tow. adw. Rudziński* z *Warszawy* i *ob. adw. Kokoszko* z *Łomży*.

PROCES B. POSŁA KWIATKOWSKIEGO

Wczoraj o godz. 10 rano rozpoczął się w *Wejherowie* proces b. posła *Kwiatkowskiego*.

B. poseł *Kwiatkowski* odpowiada z więzienia. Pierwszy dzień rozprawy wypełniony został odczytaniem aktu oskarżenia, poczem nastąpiły wyjaśnienia oskarżonych t. j. b. posła *Kwiatkowskiego* i jego syna.

Oskarża *prok. Marczak*, obronę wnoszą *adw. dr. Suchecki* ze *Starogardu* i *Zaleski* z *Gdyni*.

Obroncy oświadczyli przedstawicielom pr.-sy, że będą unikać poruszania sprawy *brzeskiej*.

Odezwa majowa Międzynarodówki zawodowej

Międzynarodówka Związków Zawodowych wydała, jak co rok na 1 Maja, manifest, zawierający hasła, w imię których międzynarodowa klasa robotnicza manifestować będzie w dniu Święta Robotniczego.

Hasła te są następujące:

- Skrócenie czasu pracy!
- Utrzymanie wysokości płac!
- Płatne urlopy!
- Podniesienie granicy wieku dla przymusu szkolnego!
- Rozszerzenie i rozbudowa opieki społecznej i ubezpieczeń!
- Rozwój robót publicznych!
- Aparat gospodarczy i nowe pomysły gospodarcze wszelkiego rodzaju, jak racjonalizacja, kartele,

monopole, systemy kredytowe i t.d., muszą być przystosowane do ogólnych potrzeb społeczeństwa.

Koniecznym jest odpowiedzieć na ataki reakcji faszystowskiej z największą energią, nieubłagany bojem przeciw tej poczwarcie, zagrożającej demokracji, wolności i godności osobistej.

Manifest zaznacza, że nie wystarczy samo wyliczenie hasła; należy wszystko zrobić, aby wprowadzić je w życie.

Następnie — po stwierdzeniu, że jednym z największych i najważniejszych zadań chwili jest utrzymanie pokoju światowego, odezwa Międzynarodówki Zawodowej kończy się następującym wezwaniem:

Robotnicy i pracownicy umysłowi! 1931 r. jest dla Was rokiem przygotowania dusz do pokoju i rozbudzenia! Musicie obudzić sumienia tych wszystkich, którym utrzymanie naszej kultury i cywilizacji leży na sercu!

Powodzenie nasze jest zależne od utrzymania i rozbudowy klasowych związków zawodowych, walki o przyzwoite płace i skrócenie czasu pracy, od zwycięstwa demokracji i wolności.

Międzynarodówka zawodowa żąda w dniu 1 maja:

Ogólnego skrócenia dnia roboczego! Chleba i pracy dla wszystkich! Utrzymania i rozbudowy ubezpieczeń społecznych! Rozbrojenia! Pokoju!

CYWILE I KOMBATANCI

Ostatni numer „*Przełomu*”, organu lewicy sanacyjnej przynosi „biuletyn” o sytuacji wewnętrznej w obozie B. B.

Dowiadujemy się tedy, że w obozie rządowym

„następuje coraz widoczniejsze otrzewienie co do szkodliwości „luksusu form organizacyjnych” na terenie prac społecznych”, że

w obozie walczą ze sobą „cywile” z „kombatanami” (grupa pułkowników), że

cywile podjęli akcję w „terenach” i liczyli już na możliwość zaprezentowania Piłsudskiemu wyników pozytywnych i własnych wniosków, gdy oto...

Piłsudski zawiaduje wrócił do kraju! Dosłownie:

„Należałoby z tego wnioskować, że dla grupy „cywilnej” powrót Komendanta nastąpił zawczasie”.

Następnie dowiadujemy się, że z „cywilami” były prowadzone „rozmowy”, podczas których „cywile” określali swoje stanowisko, że wśród „kombatanów” panuje ferment:

„na odcinku t. zw. „zdyscyplinowanej demokracji (?) i z pod znaku różgi lictorskiej” (!!) następuje likwidacja zdeprecjonowanych form organizacyjnych, przystąpienie do ich reorganizacji i wysiłku w celu uzyskania trwałego wpływu (Walny Zjazd Peowiaków) wśród elementów kombatanckich”.

Jest w czem wybierać „cywile” i „zdyscyplinowana demokracja” i „różgi lictorskie” (faszyzm włoski) i kombatanck!

Organ „cywilów” zapowiada możliwość zasadniczych zmian wśród „kombatanów” w najbliższych tygodniach i miesiącach.

Tyle niedyskretny „*Przełom*”. Organ „kombatanów” nie powinny puścić płazem takiego szerzenia „defetyzmu” ze strony „cywilów”. Toż w B. B. wszystko musi być zgodne, zdyscyplinowane, jednomyślne, solidarne, radosno-twórcze...

ZGON SENATORA

Z *Lublina* donoszą, iż w poniedziałek o godz. 6-ej wieczorem, zmarł tam sen. *Aleksander Wyszyński* (BB.). Mandat po zmarłym obejmuje dr. *Eugeniusz Wiszniewski*, lekarz z *Siedlec*.

ZGON TOW. ELDERSCHA

Przewodniczący austriackiej rady narodowej, *tow. Eldersch*, zmarł na grypę w 62-gim roku życia. Stanowisko przewodniczącego parlamentu pozostanie nadal w rękach socjalistów. Najpoważniejszym kandydatem jest *tow. Scherer*.

ARESZTOWANIA WŚROD KOMUNISTÓW

Jak zwykle przed 1 maja policja polityczna „likwiduje” Centralne komitety Kom. Partii i Z. M. K.

W *Warszawie* zostali aresztowani: *Eljasz Goldberg*, *Mieczysław Weinkier*, *Hersz Apfelbaum*, *Jochweta Damian*, *Szulim Lichtensztajn*, *Juda Warszawski* oraz *Mojsze Cukierberg*.

STATUT EMERYTALNY DLA PRACOWNIKÓW MIEJSKICH

Podkomisja Rady Miejskiej wczoraj uchwaliła w trzecim czytaniu projekt statutu emerytalnego dla pracowników miejskich.

Po zatwierdzeniu statutu przez komisię finansowo - budżetową wejdzie on pod obrady Rady Miejskiej.

Nastąpi to prawdopodobnie w maju.

ZJAZD PREZESÓW KÓŁ ZW. PRACOWNIKÓW ADMINISTRACJI WOJSKOWEJ

W niedzielę dnia 26 b. m. odbędzie się w *Warszawie* Zjazd Prezesów Kół Związku Pracowników Umysłowych Administracji Wojskowej. Na porządku dziennym znajduje się sprawa stanowiska Związku do 15% obniżki płac.

Otwarcie Zjazdu o godz. 10-ej rano w sali Związku, *Marszałkowska 31-a*.

DYMISJA RZĄDU W BUŁGARII

WIEDEN, 20.4. (A. T. E.). Z *Soфии* donoszą, iż rząd bułgarski podał się dziś do dymisji. Król powierzył dymisjonowanemu rządowi tymczasowe kierownictwo państwem do czasu powołania nowego rządu.

W republice hiszpańskiej

Madryt, 20.4. (PAT). *Kolumbia*, *Brazylja*, *Panama* i *Norwegia* uznały nowy rząd hiszpański.

KOMUNISCI BRUŻDZA

Ryga, 20.4. (A. T. E.). Hiszpańska sekcja III-ej międzynarodówki wydała odezwę do proletariatu hiszpańskiego, w której nawołuje, aby robotnicy, marynarze i żołnierze wypowiedzieli po-

sluszeństwo obecnemu rządowi prowizorycznemu i ogłosili strajk generalny w całej Hiszpanji.

Komitet wykonawczy III-ej międzynarodówki mianował t. zw. komitet akcji składający się z 16 przedstawicieli komunistycznych organizacji Hiszpanji i Portugalji celem kierowania walką przeciwko nowemu rządowi hiszpańskiemu.

W odpowiedzi na interpelację w Izbie Gmin minister *Henderson* oświadczył, że pogłoski, jakoby rządowi angielskiemu nie zależało na dalszym prowadzeniu rokowań w sprawie uzgodnienia francusko - włoskiego paktu morskiego z układem londyńskim, są pozbawione wszelkich podstaw.

Poseł czeskosłowacki w *Madrycie* wręczył hiszpańskiemu ministrowi spraw zagranicznych notę, w której rząd czeskosłowacki uznaje tymczasowy rząd republiki hiszpańskiej.

Stabilizacja pesety będzie przeprowadzona dopiero po zwolnieniu konstytuanty.

Walki w Honduras

greso, *La Ceiba* i *Tela* toczyły się zacięte walki.

Powstańcy maszerują na *San Pedro Sula*, stolicę prowincji *Kortez*.

Według doniesień z *Taguigalpa* w całym *Hondurasie* ogłoszono stan wojenny, oraz mobilizację.

Stabilizacja pesety będzie przeprowadzona dopiero po zwolnieniu konstytuanty.

Spór polsko-litewski

Kowno, 20.4. (A. T. E.). Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w *Hadze* wydać ma opinię w sprawie polsko-

litewskiej co do komunikacji kolejowej. Ponieważ wśród sędziów Trybunału nie ma ani jednego Litwina, przewodni-

C. K. W.

Posiedzenie C. K. W. odbędzie się w środę, 22 b. m., o godz. 4-ej popoł., w lokalu Z. P. S. w *Sejmie*.

Sekretarjat Generalny CKW. PPS.

NA GORNYM ŚLĄSKU REDUKCJE ROBOTNIKÓW W HUTACH „BISMARCKA” I „POKOJ”

W ostatnim czasie władze wojewódzkie wydały już zezwolenie na zwolnienie 70 robotników w hucie „*Bismarcka*” w *Wielkich Hajdukach*.

Związek Robotników Przemysłu Metalowego w *Katowicach* razem z Radą Zakładową postanowiły interwenjować u Komisarza Demobilizacyjnego.

Okazuje się, że huta ma pod dostatkiem zamówień, i raczej trzeba przyjąć nowych robotników, a nie zwalniać tych, którzy są obecnie zatrudnieni.

P. inż. *Maske* wobec tego postanowił wstrzymać redukcję 70 robotników aż do czasu ponownego zbadania stosunków w tej hucie.

Z huty „*Pokój*” w *Nowym Bytomiu* dowiadujemy się zató, że wystosowano nową listę redukcyjną, zawierającą tym razem aż 521 nazwisk robotników. Jest to już trzecia w bieżącym roku redukcja na tej hucie.

Lista została już przedłożona komisarzowi Demobilizacyjnemu.

MOŻLIWOŚĆ STRAJKU PROTESTACYJNEGO PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH

W piątek odbędzie się posiedzenie zarządów 18 zrzeszeń pracowników umysłowych, na którym zostanie uchwalona taktyka akcji, skierowanej przeciw obniżce płac o 15 procent.

Również w całym szeregu miast prowincjonalnych odbędzie się podobne konferencje.

Nie jest wyłączone, że w wyniku konsekwencji zostanie proklamowany jednodniowy strajk protestacyjny.

ZAPOWIEDŹ ŁAMANIA PRAWA OBNIŻKA PŁAC PRACOWNIKÓW MIEJSKICH

Dowiadujemy się, że w *Dep. samorządowym* M. S. *Wew.* przygotowują się do ogłoszenia w sprawie obniżenia poborów pracowników komunalnych na terenie całej Polski o 15%, tak jak tego dokonano ostatnio z użyciem pracowników państwowych.

Okólnik ten będzie rozszlany w dniach najbliższych.

W całym szeregu miast obniżenie poborów nastąpi już z dn. 1 maja r. b.

Wprawdzie na mocy orzeczeń Sądu Najwyższego wypowiedzenie pracowników komunalnemu może nastąpić jedynie w drodze 3-miesięcznego uprzedniego zawiadomienia o zmianie warunków umowy, zresztą jest to przewidziane również przez odrębne ustawy, to jednak w stosunku do pracowników komunalnych, jak zapewniają osoby dobrze poinformowane ma być zastosowany ten sam system, co i w stosunku do pracowników kontraktowych, którym Ministerjum Skarbu nakazało obniżyć pobory z dn. 1 maja, a gdyby się którykolwiek z nich nie zgodził na to, to wy-mówić zupełnie pracę. Taka sama procedura ma być zastosowana na terenie samorządu terytorjalnego.

W SPRAWIE OBNIŻKI PŁAC PRACOWNIKÓW MIEJSKIM

Na wczorajszym posiedzeniu Magistratu sprawa obniżenia płac pracowników miejskich poruszana nie była. Jak wiadomo, prezydent miasta zwrócił się do władz nadzorczych z zapytaniem czy obniżka płac ma dotyczyć również i pracowników miasta *Warszawy*.

Na to pytanie Departament Samorządowy Min. Spraw Wewnętrznych odpowiedź dotychczas nie udzielił.

„DOBROWOLNA” OBNIŻKA POBORÓW URZĘDNICZYCH W „MAŁOPOLSCE”

Jak donosiliśmy już, urzędnikom komercu naftowego „*Małopolska*” obniżono pobory.

Obniżka ta odbyła się w ten sposób, że firma „*Małopolska*” wypowiedziała pracę 1000 urzędnikom z dn. 1 lipca z tem, że na wypadek „dobrowolnej” znizki poborów — wypowiedzenie zostanie cofnięte.

W rezultacie wszyscy urzędnicy podpisali, iż godzą się „dobrowolnie” na znizkę płac. Zniżka wynosi od 5 do 15% od dn. 1 lipca b. z.

W POCIE CZŁŁA... OGŁASZAĆ SIĘ BĘDZIESZ W „MONITORZE”

Jest publiczną tajemnicą, w jak trudnej sytuacji znajdują się obecnie wydawnictwa pism periodycznych. Kryzys gospodarczy nie ominął i tej gałęzi. Zmniejszają się nakłady, ubywają prenumeratorzy, kurczy się dział ogłoszeń.

To też gdy do jakiego wydawnictwa czy administracji pisma zgłosi się interesant z płatnym ogłoszeniem i gdy w dodatku wyrazi chęć płacenia gotówką, jest on przyjmowany z niebywałymi honorami.

Tak się dzieje wszędzie, tylko nie w „Monitorze Polskim”, w którym obywatel jest **OBOWIĄZANY** w pewnych okolicznościach ogłaszać się.

A oto obrazek, jak „gotówkowy” bo innych tam nie ma — jest traktowany w tem urzędowym wydawnictwie.

Przed paroma miesiącami zgłaszałem się do administracji tego pisma z ogłoszeniem o mającym się odbyć walnem zebraniu pewnej spółki.

— Pan będzie łaskaw przynieść list od firmy z prośbą o umieszczenie inseratu.

— Proszę pani — odpowiadam urzędnicze — jestem członkiem zarządu tej spółki; mogę pani przedstawić wyciąg z rejestru. Oto jest. Mam ponadto przy sobie pieczęć firmową i mogę zaraz list taki napisać.

— Nie, proszę pana, list musi być formalnie napisany, na blankiecie firmowym.

Wracam więc na drugi koniec Warszawy i przynoszę żądane podanie.

Nazajutrz z radością stwierdzam, że ogłoszenie jest. A więc wszystko w porządku.

Ustawa jednak wymaga dwukrotnego ogłoszenia, więc po 10 dniach znowu jestem na Miodowej, tym razem już z podaniem starannie wykalkulowanym.

Ogłoszenie zostaje zakwalifikowane do druku.

— Należy się zł. 39. — powiada urzędniczka.

— Proszę o ten sam rozmiar, co poprzednie ogłoszenie, które złożyłem jako wzór. Poprzednim razem zapłaciłem tylko 33 złote.

— Jeżeli pan poprzednim razem zapłacił za mało, to pan także dopłaci.

W spór jednak wdałem się inna urzędniczka, która stwierdza, że poprzednim razem dobrze obliczono, natomiast dzisiaj koleżanka jej źle odmierzyła ilość milimetrów.

Płacę więc tyle, co za pierwszym razem.

Mija parę miesięcy i znowu jestem na Miodowej z ogłoszeniem o nowym walnem zebraniu spółki. Podanie mam, pieniądze mam, tekst ogłoszenia także mam. Wszystko w porządku.

Po 10 dniach przychodzi z powtórkiem ogłoszeniem.

— A wyciąg z rejestru pan ma?

— Nie mam — powiadam błędnie — ale mam podanie.

— Podanie to nic. Wyciąg musi być.

— Proszę pani, jestem związany terminem, a u państwa czynności trwają tylko do godz. 1-ej. Mogę dzisiaj już nie zdążyć!

— Ja mam takie rozporządzenie — słyszę suchą odpowiedź — niech pan przynieść wyciąg. Należy się będzie 42 złote.

— Przepraszam — protestuję — za poprzednie identyczne ogłoszenie zapłaciłem 33 złote.

— To chyba była pomyłka na szkodę „Monitora”. To pan teraz różnicę dopłaci.

Tym razem wdałem się w spór urzędnik, który stwierdza, że należy się nie 33 i nie 42 złote, lecz 38 zł. 50 gr.

Płacę i uciekam. Jaknajdalej od biurokracji!

WŁAMANIE DO BANKU HANDLOWEGO W PABJANICACH

Do Banku Handlowego w Pabjanicach włamani się wczoraj w nocy kasiarze, którzy po rozpruci kasy ogniotrwałej zrabowali około 4.000 zł. gotówką i sto kilkadziesiąt złotych w znaczkach pocztowych.

Kasiarze, jak wykazało śledztwo pierwiastkowe zbiegli w kierunku Warszawy.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. Z. FAJNCYN
LESZNO 36

Specjalista chorób wenerycznych, niemocy piciowej i skórnych. Analizy krwi. Przyjm. 9 r. — 9 w. 412

Dr. med. S. JERMOŁOWICZ
SEKSUOLOG

Choroby, niedomoga i zaburzenia sfery piciowej. 157

SKOLNA 8. Przyjmuje 1—2 i 5—7

Dr. HENRYK ZUSMAN
AL. JEROZOLIMSKA 36 wprost Dworca Gł. weneryczne, niemocy piciowa. Przyjmuje 9 — 1: 3 — 9. Niedziela 3 — 7. Niezależnym ustępstwo. 234

Koncesja kolejowa a samodzielność gospodarcza

Odpowiedzi na to pytanie, dziś jeszcze nikt ze zwykłych obywateli dać nie może. Warunki „pożyczki” są tak ściśle zakonspirowane, że nie istotnego o nich wiadomo. Czem tajemniczość taka jest uzasadniona o to mniejsza. Czy finalizowanie rokowań i zwolnienie Sejmu dopiero w przededniu maja, czyli w okresie rozpoczęcia robót, jest rzeczą mądrą — o to mniejsza.

Mniejsza również o to, czy było rzeczą mądrą wprowadzanie Polski w przymusowe położenie wyboru: albo pożyczki francuskiej albo zaniechania wogóle na ten rok budowy tak ważnej magistrali kolejowej.

Wyobraźmy sobie, że taka rezyserja jest dowodem wyjątkowego właśnie kunsztu gospodarczego. Cieszymy się nawet, że społeczeństwu nie dano czasu do namysłu i przedyskutowania przygotowanego nad konkretnymi faktami. Ułatwi to nam wytknięcie bez uprzedzenia tej linii demarkacyjnej, której przekroczenie narusza samodzielność gospodarczą.

A zatem, kolej która najkrótszą linią łączy Śląsk z portem polskim Gdynią, która przebiega najbogatszą dzielnicą rolniczą Polski i która odnoga da się połączyć z ośrodkiem polskiego przemysłu włókienniczego, z okrugiem Łódzkim — jest niezaprzeczalnie najważniejszą gospodarczo kolej w Polsce. Ten, kto kolej tę będzie rządził, będzie wywierał przemożny wpływ na kalkulację wszystkich gałęzi gospodarstwa, korzystających z usług tej kolei, będzie on zatem miał wpływ na rozwój handlu i przemysłu i rolnictwa wszystkich tych połaci kraju. Wpływ ten wywierany być może przez wysokość taryfy, przez sposób podstawiania wagonów po ładunki, przez układ kolejności transportów, przez szybkość transportów, uboczne warunki, związane z kolejową obsługą, jak koszt magazynowania, załadunku, wyładunku i t. d.

W ubiegłym roku w osobnej broszurze usiłowałem wykazać, że niepodległość narodów zależy nie tylko od tego, że posiadają własne rządy, wojsko i policję, ale w niemniejszym stopniu również i od tego, kto wywiera decydujący wpływ na ich życie gospodarcze. Wpływ ten w rozmaitej postaci i w postaci i zadaniem rządów jest baczyć, by nie szedł on po linii dla obywateli kraju szkodliwej. Istnieje jednak punkty gospodarstwa krajowego, które szczególnie od tego się nadają, by opanować życie gospodarcze. Państwo, które oddaje te punkty pod cudze władanie, traci częstokroć, na raty, swoją samodzielność gospodarczą.

Do takich punktów, które możnaby nazwać gwarą wojskową fortcami gospodarczymi, zaliczają się przede wszystkim koleje, porty, kanały, chłodnie kluczowe i wszelkie urządzenia handlowe — transportowe, lub naodwrot oparte o pewną prawną lub faktyczną wyłączność gospodarczą.

Kiedy niespełna rok temu stawiałem publicznie taką tezę o niepodległości gospodarczej, czyniłem to nie dla teoretycznej dyskusji, lecz dla wykazania, że błędna polityka gospodarcza prowadzi nas do stopniowej ale systematycznej utraty samodzielności gospodarczej, że musi to wywołać ostry kryzys i nędzę najszerszych mas. Pragnęłam również wykazać, że istnieją środki i sposoby oraz drogi dla uniknięcia

podobnych klęsk społecznych i narodowych.

Kiedy obecnie zwołany zostaje Sejm dla oceny i uchwalenia tak zwanej pożyczki kolejowej, która nie jest pożyczką, zachodzi pytanie, czy mamy tu do czynienia z faktem wzmocnienia naszej samodzielności gospodarczej, czy z jej osłabianiem i podkopaniem.

Polityka taryfowa kolei jest niezmiernie delikatnym instrumentem polityki gospodarczej, której nie daje się ani zszematyzować, ani ustabilizować, lecz stale musi się nagiąć do potrzeb życia gospodarczego i kosztów własnych eksploatacji. Koszta własne zależą od całego splotu czynników zarówno technicznych, jak i handlowych, oraz personalnych. Zależnie od stanu technicznego lokomotyw, taboru i t. d. zależy zużycie węgla i ich skuteczność eksploatacyjna i t. d.

Jeżeli Rządowi udało się w warunkach umowy pożyczkowej zachować decydujący wpływ na wszystkie te czynniki, można będzie pożyczkę kolejową uważać za nieszkodliwą dla naszej samodzielności gospodarczej i zająć się jedynie zagadnieniem jej kosztów finansowych. Jeżeli natomiast rzeczy te nie są zabezpieczone dostatecznie to nawet najbardziej pojętne warunki finansowe nie zdołają usprawiedliwić podobnej transakcji, nawet jeżeli posłuszna większość sejmowa rozpylić się będzie nad nią w zachwycie.

Władysław Diamand.

ZASADZKI I WYPADKI CZYHAJĄ na nasze życie codziennie na każdym kroku P.K.O od złych skutków P.K.O ubezpiecza polisa P.K.O

W sprawie nagród literackich

Dnia 1-go kwietnia „Czerwoniak” jako żart prima - aprilisowy zamieścił wiadomość, jakobym ja otrzymał łódzką nagrodę literacką. (W ten sam sposób jedno pismo łódzkie „Ubrało” J. K. Bandrowskiego). Niektórzy ludzie wzięli ten żart na serio i otrzymali nawet serdeczną gratulację pewnego towarzystwa literackiego, która mi jest mimowolną pociechą po stracie tego, czego nie zyskałem. Otóż muszę publicznie tej wiadomości zaprzeczyć i wyjaśnić, w czym ona ma źródło.

W połowie marca zwrócił się do mnie telefonicznie współpracownik „Czerwoniaka” p. Eugeniusz Świerczewski i prosił o natychmiastowy wywiad w sprawie zawieszenia łódzkiej nagrody literackiej. Powiedział mi, że magistrat wyraził się: związa się nagrodę, bo niema już kandydatów. W rozmowie z kolegą dziennikarzem pozwoliłem sobie na określenie tego faktu słowem drastycznym, pozawywiadowem, nie przypuszczając, że on z tego skorzysta. Ale p. E. S. wydrukował je czarno na białem i wówczas dopiero zmiarkowałem, o co chodziło: o pokłócenie ludzi z jednego obozu między sobą. Szmokowski żart „Czerwoniaka” ma ten sam cel: wsadzenia piki zwłaszcza prezydentowi Ziemięckiemu.

Przy tej sposobności chciałbym wypowiedzieć swoje zapatrywanie na nagrody literackie. Działają one od kilku lat a wpływ ich na literaturę jest naogół szkodliwy i demoralizujący. Dziś jest około 10 kandydatów, którzy mają prawie równe szanse i równe „zasługi” i tylko od przypadkowego składu jury i od różnych „imponderabilów” zależy, czyja kandydatura zwycięży. Nie mówię o intrygach zakulisowych, o „obrabianiu” sędziów, o inspirowaniu ich przez dzienniki i tygodniki; mniemam, że jeszcze dotychczas nasze stosunki pod tym względem są uczciwsze niż np. we Francji. Główna szkoda polega na tem, że ten motyw zewnętrzny zaostrza naturalne zawiści i rywalizacje między literatami, pobudza ich do twórczości pośpiesznej, sztucznie obfitej, byle się mogli wykazać „dobrokiem” uprawniającym do nagrody. Są twórcy i twórczynie, którzy już dziś układają sobie plany, że za tyle a tyle lat uszczkną przeciw nagrodę. Cierpi przez to jakość, skraca się proces dojrzewania dzieł. Ta-

ka skąpa twórczość jak Berenta lub Leśmiana nie przyswieca dziś nikomu jako ideał. Wala się tomy po tomach, a często tomiśka po tomiśkach. Trzeba się przecież wciąż przypominać światu, że się żyje, trzeba straszyć przyszłych jurorów mnogością dzieł — bo to nigdy nie zawadzi. Sędziowie coraz częściej znajdują się w tem położeniu, że nagradzają dzieła, których nie czytali; kierują się w swoim wyroku opinią wytwarzaną w kółkach literackich, wpływowym czałospisach.

W literaturze pod wpływem nagród, zaczyna brać górę pierwiastek sportowy. Sypią się rekordy. Wygrwa się o długość głowy końskiej. A przecież i tak oddawna, zwłaszcza za czasów Młodej Polski, panował w niej ten sam kult, co dzisiaj w kinie: kult gwiazd. Feldman wyrażał to otwarcie, tępiąc wszystkie „szkoły”. Kult ten podtrzymują dzisiaj Skamandryci, oczywista z zastrzeżeniem, że oni są gwiazdami głównymi. Przesadza się w uwielbieniu poszczególnych „wyczynów”, i po dawnemu lekceważy się zbiorowy ruch literacki. Dla literata jako jednostki oczywiście jego własne dzieło musi być najwyższym celem, ale czynnik, dbający o poziom literatury jako ruchu a nie o poziom literatów, — powinno mieć na oku socjalną całość danego odcinka kultury. Tem bardziej, że — i to jest bardzo ważne — bez odpowiedniego środowiska literackiego, bez oddźwięku, bez zrozumienia i otaczającej zachęty — wyczyny pojedyncze są wydetą fikcją albo nienaturalnym wysiłkiem. Mnożą się dzieła dobre, których nikt nie czyta.

Nieprawda, żeby także w literaturze musiało panować prawo elity.

PIERWSZOMAJOWA ZBIÓRKA T. U. R.

NA OŚWIATĘ ROBOTNICZĄ

W dn. 1 maja odbędzie się w całym kraju doroczna zbiórka pieniężna na oświatę robotniczą, na zasadzie udzielonego zezwolenia przez Min. Spraw Wewnętrznych.

Sekretarjat Generalny TUR. rozsyła oddziałom wezwanie i instrukcje, aby natychmiast przystąpiły do tworzenia komitetów zbiórki.

Jest coś niesłychanie krzywdzącego w tem, żeby w chwili, kiedy jedno dzieło czy jeden autor otrzymuje nagrody 15000 zł., inne dzieło równie wybitne czy inny autor nie otrzymywało nic. To są przecież wyścigi konne.

Przed dwoma czy trzema laty na konferencji u ministra oświecenia proponowałem, żeby nagrody wogóle zmniejszyć i zróżniczkować, natomiast ustanowić większą ich liczbę. Ale p.p. Goetel, J. K. Bandrowski, Lechoń i jeszcze paru, wówczas właśnie preparali powiększenie głównej nagrody z 10.000 na 15.000. Mają oni pewność, że w przyszłości, po oddzieleniu innych apetytów, t. zw. kolejka do nich jeszcze raz przyjdzie, otóż lepiej będzie lyknać wtedy więcej niż mniej.

O wiele lepszym sposobem popierania literatury są stypendja i subwencje, znowuż odpowiednio zróżniczkowane. Są i tu protekcje, niesprawiedliwości, — gdzie ich nie ma! — ale niema przytem hałasu publicznego. Tytuł prawny jest tu inny. Nagrody przykro jest nie otrzymać, ale — przykro pod względem moralnym — jest też otrzymać ją, gdy się wie, że są rywale, którzy uważali się za godniejszych nagrody. Jak zatruto nagrodę Makuszyńskiemu!

Ale i stypendja tak samo jak nagrody nie rozwiązują sprawy popierania materialnego twórczości literackiej. I one działają sztucznie, podniecają autorów do nadmiernej produkcji, byle się przed ciałem stypendjodawcom wykazać gotowymi dziełami i dojść do swojej „kolejki”. Mnożą się w ten sposób dzieła pisane prawie za darmo lub zupełnie za darmo, zalegają półki księgarni np. Hoesicka. Podaż przewyższa naturalny popyt i księgarze — nakładcy stają się słusznie zuchwali.

O tych sprawach nieraz się mówiło i debatowało w kółkach literackich. Zdawało mi się czasem, że się przecież dojdzie do jakichś pozytywnych wniosków, że znajdzie się sposób wyjścia. Ale, jak w każdej sprawie, tak i w tej są czynniki, którym zależy na tem, ażeby było, jak jest. Z całą zapamiętałością bije się gwoździ w główkę, psuje się gwoździ, ale nigdy nie uderza się tak jak potrzeba.

Karol Irzykowski.

KAWA MEINLA

mieszanki
najlepszych
gatunków

JULIUSZ MEINL

Specjalny Skład Kawy.

Nowy-Świat	43 Tel. 410-36
Marszałkowska	61 „ 861-30
Marszałkowska	140 „ 346-80
2-a Hala Mirowska sklep	10 „ 443-21

PRZEGŁĄD PRASY

Koncesja kolejowa w oświetleniu nie mieckiem.

Warszawski korespondent berlińskiej „Vossische Zeitung”, Imanuel Birnbaum, napisał do tego pisma ocenę koncesji kolejowej wydrukowaną jeszcze 18 b. m. Korespondent nazywa „pożyczkę” ze wszech miar dziwnym interesem poczem p.sze:

„Francuscy kapitaliści za kredyt w wysokości okragło 40 milionów dolarów (1 miliard franków brzmi lepiej dla ucha ale to nie powiększa sumy) otrzymują nominalnie 9 i pół procent. Ale towarzystwo, w którym mają oni większość otrzymuje równocześnie długoterminową dzierżawę eksploatacji tej linii kolejowej. Co jednak najważniejsze, może ono tam wprowadzić taryfy wyższe, niż na liniach państwowych. Ponieważ jednak górnośląski przemysł węglowy oczywiście na tej linii nie będzie płacił za przewóz więcej, niż na innych, bierze na siebie ekarb polski odpowiednie dodatki przewozowe, które przez różnych znawców, zależnie od domniemanej ilości wywozu węgla, oceniane są na 25 do 40 milionów złotych rocznie. W ten sposób już rzeczywiste oprocentowanie kredytu francuskiego podnosi się na 18 do 20 procent rocznie.

Dlaczegoż państwo polskie godzi się na tak lichwiarskie warunki (Halsabschneider - Bedingungen)?

„I jak to jest możliwe, że bardzo poważni ludzie w Warszawie nawet i o tem szepczą, iż ci, którzy prowadzili rokowania w Paryżu, przyjęli w dodatku pewne zasadnicze ustępstwa w sprawie udziału Polski w zobowiązaniach Rosji z przed wojny? Prawdopodobnie chodzi tu tylko o jakieś rosyjskie przyćki kolejowe, a jeszcze nie o ściąg obietnic płacenia, ale w każdym razie o sprawy, których załatwianie dotychczas całkowicie uchylano.

Potrzeba gotówki polskiej kasy skarbowej jest bardzo nagła, bo przecież inaczej nie zżonoby i tak niskich plac urzędniczych od 1-go maja jeszcze o 15 procent. Ale, po wypływie własnej 1-go kwietnia pierwszej raty szwedzkiej pożyczki zapalczanej, ta potrzeba pieniędzy nie jest chyba tak nagła, by usprawiedliwiać takie warunki kredytowe, jakie obecnie mają otrzymać Francuzi. A w dodatku fabryki Schneider-Creuzot zapewne nie wzięłyby udziału w tej sprawie, gdyby i dla nich nie otwierały się jeszcze znaczne zamówienia i dodatkiowe zyski, wynikające się z przemysłowi polskiemu...”

Dla urzędników.

„Naprzód” przynosi aktualne dla urzędników „hocki klocki”:

„Wytrychy” w dużym gmachu pewnego urzędu zaskoczył urzędników przed kilku dniami osobliwy figiel, dokonany przez nieznaną sprawców. Mianowicie rano, przyszedłszy do urzędu, gdy chcieli wejść do kancelarii, zastali urzędników na każdej kłamece zawieszony wytrychy i kartkę z napisem: „Załącznikiem narzędziem dorób Pan sobie 15 procent”.

„Pretensja: Pewien urzędnik państwowy narzekał onegdaj wobec kolegów:

— Gdyby obcieli 15 procent tym, co nie głosowali na jedynkę, byłoby to w porządku. Ale ja jawnie głosowałem na jedynkę, a i tak obcinają mi 15 procent z pensji! Nie do pojęcia!”

NIEBYWAŁE ZAJSCIE W SĄDZIE OKRĘGOWYM

Niezwykły wypadek, nienotowany dotąd w kronikach sądowych, zdarzył się w dniu wczorajszym na czwartej sali warszawskiego sądu okręgowego.

W roli oskarżonych o napadanie na przechodniów i okradanie ich stanęli przed sądem dwie osoby: — Maron i Potaczek. Kiedy sąd przystąpił do odczytania wyroku, skazującego ich na trzy lata więzienia. Maron wyskoczył z ławki, chwycił stojący na stole sędziowskim żelazny krucyfiks i rzucił nim w podprokuratora Cybalskiego, który występował w roli oskarżyciela.

P. Cybalski zdołał uniknąć ciosu: krucyfiks trafił w krzesło i nadłamał je. Marona natychmiast obezwładnił policjant, który też spisał protokół. Margmowi grozi za to kilka lat więzienia.

TAK WYGLĄDA SPALONY TEATR W LONDYNIE

Zdjęcie nasze przedstawia ruiny i zniszczenia jednego z teatrów londyńskich, który spalił się doszczętnie. Przyczyna pożaru nie została ustalona.

UCHWAŁY ŻEGLUGOWCÓW

Zgromadzeni na Konferencji towarzysze żeglugowcy, jako delegaci statków, uchwalili rezolucję, którą w skróceniu podajemy:

1) Uczynić wysiłek w kierunku skoncentrowania wszystkich pracowników w jednej, silnej, wyrobionej Organizacji Związku Zawodowego Transportowców w Rzeczypospolitej Polskiej.
2) Stać na silnym fundamencie organizacyjnym z całym zdecydowaniem i odwagą, gdyż chodzi o utracenie przez pracodawców najelementarniejszych warunków pracy i płacy przez wywołanie umowy zbiorowej, zmniejszenie załóg i skasowanie dyktando postojowych.

3) W momencie ostatecznym, skoro nie zostaną uwzględnione słuszne postulaty pracownicze, pracownicy zdecydowani są stanąć do walki w obronie swej egzystencji i na ataki przedsiębiorców odpowiedzieć strajkiem.

4) Pracownicy potępiają z całą bezwzględnością Olszewskiego, machera z B.B.S., który, wyludżając pieniądze od poszczególnych pracowników, dawał przykład do pracy.

5) Stwierdzają, że jedyną organizacją, która broniła i broni interesów pracowników na terenie Żegluga jest Związek Zawodowy Transportowców Rzeczypospolitej Polskiej.

do Rosji sowieckiej za pracę.

Hejman, który od roku utrzymywał z Pawełkiewiczową bliższe stosunki, wziął ją do siebie, a po jakimś czasie umieścił u swej rodziny iłożył na jej utrzymanie, mając zamiar ją poślubić.

Stan ten trwał przez lat 7. W styczniu r. 1930 zgłosił się na posterunek policji w Żychlinie Józef Garstka i opowiedział, iż w rozmowie przyznał mu się Hejman, że w ową noc sylwestrową przed siedmiu laty Pawełkiewiczowa zastrzeliła męża w jego mieszkaniu, że zwłoki zanieśli do gorzelni i spalili w piecu. Skrzętnie poszukiwania i analiza resztek w piecu nie dały oczywiście po tylu latach żadnego rezultatu.

W śledztwie oskarżenia to przyznawali się do winy, to zrzucali ją wzajemnie na siebie, to znowu kategorycznie przeczyli.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu skazał Hejmana na bezterminowe ciężkie więzienie. Pawełkiewiczowa za ukrycie zbrodni na rok więzienia. Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrok ten zatwierdził.

Przeciw temu wyrokowi wniosł obrońca Hejmana, adw. Hofmoki-Ostrowski (syn) skargę kasacyjną, wywodząc, że wyrok z poszlak nieuchwytnych złożony, winien rozprawić się z wszystkimi bez wyjątku okolicznościami sprawy.

Sąd Najwyższy uchylił wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpatrzenia Sądowi Apelacyjnemu.

CO SŁYCHAĆ NA ŚWIECIE

LONDYN — RZYM — LONDYN
W CIĄGU JEDNEGO DNIA.

Z Londynu donoszą, że przybyły z Ameryki kapitan marynarki Frank Hawkes, który przywoził ze sobą szybkobieżny samolot sportowy najnowszej konstrukcji, zamierza w tych dniach wystartować z lotniska w Croydon do Rzymu i powrócić tego samego dnia wieczorem do Londynu. Będzie to pierwszy rekordowy lot w najkrótszym czasie na szlaku: Londyn — Rzym — Londyn.

RADJO A WYMOWA.

Przed niejakim czasem wydało Towarzystwo British Broadcasting polecenie opracowania instrukcji dotyczącej wymawiania angielskich wyrazów. Obecnie za przykładem Anglii zamierzają pójść i Niemcy. Towarzystwo Reichsrundfunk zwróciło się do prof. Siebsa z Uniwersytetu Wroclawskiego z prośbą o opracowanie podobnego podręcznika wymowy języka niemieckiego.

TRANSPORT ZŁOTA Z FRANCJI.

W Nowym Jorku oczekiwane jest przybycie z Francji transportu złota w sumie 3 i pół miliona dolarów. Będzie to pierwszy transport od 4 lat. Transport ma być załadowany w dniu 22 b. m. na okręt „Paris”.

WIELKA KATASTROFA KOLEJOWA

Na linii kolejowej Wałk — Mojsiek (Estonia) wydarzyła się ubiegłej nocy katastrofa kolejowa. Dwa wagony osobowe i jeden towarowy pociągu zderzyły się z pociągiem towarowym. W wyniku zderzenia do Mojsieku wykołowało się i spadło z nasypu 13 osób odniosło lekkie rany.

TRZĘSIEŃ ZIEMI.

Seismograf obserwatorium w Budapeszcie zanotował wczoraj o g. 3.45 ponowne bliskie trzęsienie ziemi. Osią trzęsienia była już po raz trzeci z rzędu Vartalotta koło miasta Veszprem. Wstrząsów towarzyszyły huk podziemne. Mieszkańcy odnieśli wrażenie jakby się podnosiła ziemia.

W Bufalo w stanie New York odczuł około godz. 15 wstrząs podziemny. Jak przypuszczają ośrodek trzęsienia ziemi znajdował się w odległości kilkuset mil.

CORAZ WIĘCEJ POLICJANTEK W LONDYNIE.

Wprowadzona przed kilku laty kobieta służba policyjna w Londynie, nie tylko przyjęła się, ale, jak to wynika z oświadczenia w parlamencie sekretarza stanu spraw wewnętrznych p. Clynesa — jest już dziś niedość liczna.

Minister wystąpił wobec tego z wnioskiem podwojenia liczby policjantek, co oznacza, że etat konstatał w spódnicach liczyć będzie jeszcze w roku bieżącym 100 niewiast.

NIESZCZĘŚLIWE WYPADKI PRZY PRACY W ROSJI.

Prasa sowiecka ogłasza urzędowe dane o niepokojącym wzroście nieszczęśliwych wypadków w przemyśle sowieckim. W roku 1929-ym w Kijowie w fabrykach wydarzyło się 8.249 nieszczęśliwych wypadków, w roku 1930 liczba nieszczęśliwych wypadków w przemyśle wzrosła do 14.000. „Komunist” zaznacza, że główną przyczyną wzrostu nieszczęśliwych wypadków jest wadliwa organizacja pracy w fabrykach sowieckich.

dziolemcowi drzwi pokaże.

Można sobie wyobrazić, że w Wiedniu te sceny wzmagały poczucie honoru narodowego widzów. Nie przysparzając, może to jest wiedeńskie „Wesele” w komedji.

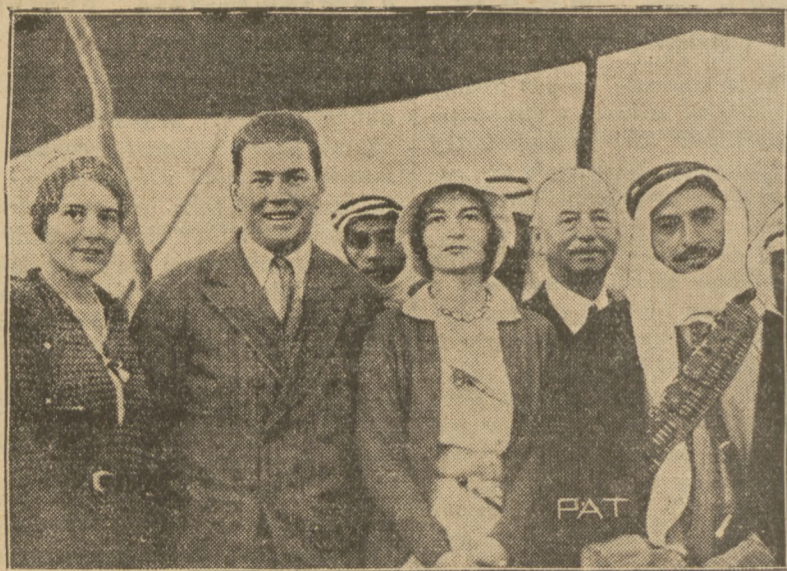
My się jednak tem wzruszać nie potrzebujemy. Komedja jest zresztą napisana, dosyć dowcipna, jednak znać jej wewnętrzne pęknięcia. Aby się zrehabilitować i odbić po patriotycznym wysiłku, dobudowuje Molnar osobny epilog, pełen komicznych niespodzianek, i oszczędza nam już dalszych aluzji politycznych.

W roli tytułowej popisywała się p. Smosarska, starając się według życzeń autora pogodzić zacięcie kokoty z naiwnością „dziecka z ludu” i z poezją „wróżki”. Wypało to nieźle, a werwy i humoru ma ona zawsze dużo. Dr. Sporum p. Orwida poruszyłby Wiedeńczyków do łez, nas pobudzał do śmiechu swą groteskową figurą. Reszta ról wypadła zadowalająco.

Karol Irzykowski.

Post scriptum. W ostatniej recenzji (z „Dnia powrotu” Nałkowskiej) w numerze z 18 kwietnia na końcu rozdziału 8-go, do wykazu tych utworów, w których bohater przy drugiej takiej samej sposobności zachowuje się inaczej niż przy pierwszej (odmiana optymistyczna), należy dodać „LORDA PIMA” Conrada.

BYŁY MISTRZ BOKSU W JEROZOLIMIE

Tunney, znany bokser, doniedawna mistrz świata wszystkich wag, bawi obecnie w Jeruzolimie. Na zdjęciu widzimy go wraz z małżonką w towarzystwie szejka Majeda.

Wiadomości z całego kraju

DEMONSTRACJE BEZROBOTNYCH W SOSNOWCU

W poniedziałek doszło do demonstracji bezrobotnych przed Magistratem w Sosnowcu. Bezrobotni udali się pochodem pod Magistrat, wznosząc okrzyki: „chleba i pracy” i domagając się rozpoczęcia robót wiosennych.

I tym razem policja obsadziła gmach nie dopuszczając bezrobotnych, przyczem kilkakrotnie szarżowała zgromadzony tłum i rozproszyła demonstrantów.

Kupcy pozamykali sklepy.

JAK TO BYŁO Z INTERWENCJĄ PRZEDSTAWICIELI WOJ. ŚLĄSKIEGO U MIN. PRZEMYSŁU I HANDLU

O zmniejszenie kontyngentu węgla z kopalń ks. Pszczyńskiego

Wśród ogólnego zainteresowania rozpatrywał w ubiegłą sobotę sąd okręgowy w Katowicach sprawę wojewody dr. Grażyńskiego przeciwko gener. dyktorowi zakładów księcia Pszczyńskiego dr. Pistoriusowi.

Dr. Pistorius wystosował swego czasu do swych podwładnych dyrektorów pismo, w którym prosił o zawiadomienie Rad załogowych na poszczególnych kopalniach ks. Pszczyńskiego, że, na skutek interwencji pana wojewody, Ministerium komunikacji zmniejszyło kontyngent na węgiel z kopalni ks. Pszczyńskiego o 2.000 ton, co poczyniło za sobą redukcję odpowiedniej ilości robotników, ewent. zaprowadzenie t. zw. „światówek”. Rady załogowe udały się do pana wojewody, który oświadczył delegacji, że w sprawie cenności kontyngentu w ministerium nie interwenjował i zaskarżył dr. Pistoriusa do sądu.

Na poprzednich rozprawach przed sądem grodzkim p. wojewoda Grażyński, jako świadek zeznał pod przysięgą, że nie interwenjował w ministerium o zmniejszenie dostawy węgla dla kolei z kopalń ks. Pszczyńskiego, przeciwnie starał się, by dostawy dla kopalń śląskich powiększono. Na podstawie tych zeznań dr. Pistorius w I instancji został skazany na dwa miesiące więzienia bez zamiany na grzywnę.

Od tego wyroku wniosł dr. Pistorius odwołanie i w sobotę sprawę ponownie rozpatrywał Sąd okręgowy w Katowicach.

Przesłuchany w drodze rekwizycji na czelnik wydziału minist. przem. i handlu p. Korsak pod przysięgą zeznał, że w styczniu ub. roku odbyły się w tej spra-

wie konferencji, jednak bez udziału przedstawicieli Województwa. Zaprzeczył również, jakoby w tej sprawie prowadził rozmowy z dyr. p. Okołowiczem.

Natomiast świadek Okołowicz, dyrektor kopalni ks. Pszczyńskiego, zeznał, iż w dn. 3 marca ub. r. p. Korsak zakomunikował mu, że wskutek istniejących nieporozumień między sterami wojewódzkimi a zarządem kopalni ks. Pszczyńskiego, dostawy węglowe zostaną od d. 1 kwietnia zmniejszone mniej więcej o 2.500 ton miesięcznie; również naczelnik wydziału przem. i handlu przy województwie śląskim, p. Rudowski, polecił św. Okołowiczowi, aby zakomunikował ks. Pszczyńskiemu, że sfery wojewódzkie nie są żądane do stosunków, panujących w dyrekcji — i że on, Rudowski, zwrócił się do władz wyższych, by podania i prośby dyrekcji pszczyńskiej nie były przychylnie załatwiane. W przyszłości zajmie on stanowisko negatywne w sprawie dostaw węgla.

Sąd postanowił odmówić wnioskowi obrony o konfrontację świadków Rudowskiego i Gallota, których zeznania są sprzeczne, również odmówił wnioskowi o przesłuchanie świadków Rudowskiego i Gallota na okoliczność, że — jako przedstawiciele województwa — interwenjowali w Min. Przemysłu i Handlu o zmniejszenie kontyngentu węgla z kopalni ks. Pszczyńskiego; jedynie sąd dopuścił wniosek o przesłuchanie świadków: Skupniewskiego i Bortnowskiego na okoliczność, że w tej sprawie interwenjował również woj. Grażyński.

Rozprawę odroczone do dn. 25 b. m.

SPRAWOZDANIE TEATRALNE

Teatr Letni: „Dobra wróżka”, komedja w 3-ach aktach Fr. Molnara. Przekład B. Górczyńskiego.

Komedjopisarstwo węgierskie przed wojną rywalizowało bodaj z francuskim, a było „pieprzniejsze”. Recenzenci stale o niem pisali: papryka węgierska. Na czele stał Molnar z Budapesztu i z sąsiedniego Wiednia, który dawał najwspanialszą aprobatę ten towar rozchodził się na cały świat.

Ale po wojnie nastąpiła degryngolada. Jest to bardzo literackie ze stanowiska historycznego — literackiego. W przekroju tę degryngoladę mamy w „Dobrej wróżce”.

Temat jakby z przedwojennych komedji: Oto dobrodusza kokotka, chcąc dobrze naciągnąć bogatego kupca Amerykanina, podaje się za żonę adwokata — jeden ze znanych trików półświatka. Ale on koniecznie chce wiedzieć jak się jej mąż nazywa, aby mu powierzyć swoje europejskie interesy i łać zarobić. Więc Lu — tak się nazywa ta dama — na chybił trafił otwiera księgę adresową, wybiera pierwszego lepszego adwokata: niech będzie dr. Sporum, niech on robi majątek. Jakąż to niespodzianką będzie dla tego człowieka, ileż stąd popłynie zawiłków!

Przedwojenny Molnar byłby utrzymał tę ładną intrygę w stylu pikantnym, nie

przeceniałby owej Lu. Możeby był co najwyżej tak samo jak dziś przydał trochę symbolicznej poezji, robiąc z niej „dobrą wróżkę” — niewiastę, która wszystkim przynosi szczęście. Ale kokota zostałaby kokotą.

Ale po wojnie śnić publiczność w teatrach wiedeńskich i budapeszteńskich znacznie się zmieniła. Kokota na scenie nie popłaca, budzi skrupuły społeczne. Wiedeń jest siedzibą socjalizmu, Budapeszt przeszedł rewolucję komunistyczną.

Więc przekształca się owa Lu na „dziecko z ludu”, dziecko przygnębionej stolicy. Jej ukochanym jest starszy kelner w tej restauracji, gdzie Amerykanin chce za spotkań w osobnym gabinecie. Ponadto Lu ma jeszcze różne skrupuły społeczne; zastanawia się nad tem, czy jest „pożytecznym członkiem społeczeństwa” i oświadcza: „ja nie potrafię za pieniądze ani rusz, ja muszę kochać”. Stan jej cnoty pozostaje właściwie aż do końca II aktu niewiadomym. Jest to dawna wiedeńska „süßes Mädchen” (słodkie dziewczynko) — jakaś naiwna Kryśka Leśniczanka.

Wiedeń obłożony jest przez bogatych cudzoziemców, którzy kupują w nim przedmioty i ludzi. (Znamy to i my z pierwszych lat naszej niepodległości). Ale Wiedeńka tak łatwo się nie da. Razem z nią i safandulski dr. Sporum urasta do godności bohatera. Przyjmuje do bryntu interesy ale w końcu — raczej nie chcąc niż chcąc — odrzuci pokusy a cu-

nie, że niewiadomi złościny planowali zamach na ten pociąg.

DWIE OSOBY ZATRUTE CZADEM W KASIE CHORYCH.

„Ilustrowany Express Wieczorny” donosi z Buczacza, iż ub. nocy, w budynku tamtejszej Kasy Chorych ulegli zacyzadzeniu: 23-letni murarz Józef Nowak oraz 23-letni stróż nocny Wasyl Andruchowski. Wszelkie zabiegi lekarskie okazały się bezskuteczne.

SŁĘDZTWO W SPRAWIE DEFRAUDACJI W MAGISTRACIE DROHOBYCKIM.

W kasie miejskiej Magistratu drohobyckiego ujawniono poważne defraudacje, sięgające wielkich sum. W związku z tem aresztowani zostali: inkasent Strachanowski i likwidator Furwicz.

ROZPRAWY CZŁONKÓW OBOZU WIELKIEJ POLSKI.

Przed Sądem w Gnieźnie toczyły się dwie sprawy członków Obozu Wielkiej Polski.

W pierwszej sprawie oskarżeni o malowanie białą farbą numerków na chodnikach przed wyborami do Rady Miejskiej zostali uwolnieni od winy i kary; natomiast 2 osoby zostały skazane po 3 dni aresztu, 1 zł. kary i koszty postępowania sądowego za śpiewanie „Roty” przed więzieniem, w którym znajdował się endecki poseł Lewandowski.

PROCES O PRZEKUPSTWO I ŁAPOWNICTWO W KIELCACH.

Przed trybunałem sądu okręgowego w Kielcach rozpoczął się proces o przekupstwo i łapownictwo.

Na ławie oskarżonych zasiadli: b. generalny dyrektor Suchedniowskiej fabryki odlewów w Kielcach p. Gustaw Śniechowski, naczelny buchalter tej fabryki p. Hieronim Gembka, oraz kontrolerzy okręgowej Izby kontroli Seweryn Nacht i Zygrzyd Godowski. Akt oskarżenia zarzuca Śniechowskiemu i Gembce, że dali kontrolerom Godowskiemu i Nachtowi łapówkę w łącznej sumie 10.000 zł., w zamian za fałszywe przedstawienie wyników kontroli ksiąg handlowych Suchedniowskiej fabryki, oraz ukrycie pewnych pozycji obrotowych, w ogólnej sumie ponad milion zł. przez co zmniejszyła się podstawa opodatkowania fabryki. Kontrolerzy Nacht i Godowski oskarżeni są o przyjęcie łapówek.

GŁUPI ŻART, CZY ZBRODNICZY ZAMACH?

Z Sambora donoszą, że w nocy z dnia 18 na 19 b. m., około godziny 3 nad ranem, rewidujący swój odcinek, dróżnik obchodowy Kacper Zarzycki z Dublan znalazł na 35 km. od Sambora, leżący na szynach kawał żelaza długości 80 cm., wagi 5 klg.

Ponieważ o godz. 3 z minutami przechodzi tamtędy pociąg istnieje podejrzenie,

Z ŻYCIA PARTJI

Redakcja podaje do wiadomości wszystkich organizacji partyjnych, zawodowych, kulturalno-oświatowych i sportowych, że wszelkie zgłoszenia i zebrań umieszczane będą w „Robotniku” najwyżej dwa razy.

CENTRALNY WYDZIAŁ WIEJSKI
P. P. S. Posiedzenie Centralnego Wydziału Wiejskiego P. P. S. odbędzie się w czwartek, dnia 23 b. m., o godz. 6 po poł., w lokalu Centr. Wydziału Wiejskiego, przy ul. Wareckiej Nr. 7, a nie we wtorek, dnia 21 b. m., jak poprzednio podawaliśmy.

WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S. KOMUNIKAT.

Komitet Dzielnicy Praga zawiadamia towarzyszy, iż sekretariat dzielnicy został przeniesiony z ul. Długiej 19 do własnego lokalu na Pradze, ul. Targowa 44, drugie podwórce.

ŚRODA, 22 b. m.

JEROZOLIMA. Godz. 6,30 w. posiedzenie Komitetu.

WOLA - CZYSTE. Godz. 7 w. posiedzenie Komitetu.

GROCHÓW. Godz. 7 w. posiedzenie Komitetu.

MOKOTÓW. Godz. 5,30 popoł. (Chocimska 23) odbędzie się Konferencja 1-Majowa z udziałem Komitetu dzielnicowego, Związku Kół T. U. R. i Kół Kobiet, delegatów poszczególnych fabryk i zaproszonych gości.

ORGANIZACJA TRAMWAJOWA P.P.S. Dziś o godz. 6,30 w lokalu przy ul. Długiej 19, odbędzie się ogólne zebranie członków. Na porządku dziennym: 1 Maja i wybory uzupełniające.

DZIELNICA STARÓWKA. O godz. 7-ej wiecz. w lokalu Długa 19 Ogólne Zebranie członków i wprowadzonych gości. Na porządku dziennym referat 1-majowy.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

SEKCJA WSPÓŁPRACY Z RUCHEM ROBOTNICZYM wzywa wszystkich tow. tow., pragnących wziąć udział w pracy organizacyjnej, odczytowej itp. w związku z Dniem 1 Maja, do zgłaszania się w sekretariacie ZNMS. (wtorki i czwartki, godz. 6 — 8 wiecz.).

PODMIEJSKA ORGANIZACJA MŁODZIEŻY T. U. R. Posiedzenie Egzekutywy odbędzie się w środę o godz. 19, w lokalu przy ul. Wareckiej 7 I p. Obecność tow. Reinera, Gomolińskiego, Wiśniewskiego i Tobolskiego konieczna.

KOŁO IM. T. JASZKOWSKIEGO. (Chocimska 23). W środę, dnia 22 b. m. o godz. 7,30 wiecz. odbędzie się ogólne zebranie członków Koła z referatem tow. Jerzego Gallasa n. t.: „1 Maj”.

WŚRÓD CZASOPISEM

„UNZER GEDANK”,
ORGAN ROSYJSKIEGO „BUNDU”.

W tych dniach ukazał się w Berlinie pierwszy numer czasopisma w języku rosyjskim „Unzer Gedank” (Nasza Myśl). Czasopismo to jest organem Zagranicznej Delegacji „Bundu” w Rosji sowieckiej i wychodzi pod redakcją tow. R. Abramowicza, przedstawiciela Ros. Socj. Partii Rob. (mniejszawików) w Egzekutywie Socj. Międzynarodówki.

W 1-mym numerze znajdujemy szereg ciekawych artykułów o aktualnych kwestiach socjalizmu oraz Rosji sowieckiej. Między innymi: R. Abramowicz: „O planie 5-cio letnim”, Aleksandra Schifrina: „O powodzi fałszywizmu”, Jakóba Leszczyńskiego: „O kwestiach życia żydowskiego w Rosji sowieckiej”, Teodora Dana: „Niech żyje Socjal-Demokracja” (o procesie „mieszawików” w Moskwie), R. Abramowicz: „Mój „wyjazd” do Moskwy”, listy z Moskwy i Leningradu oraz wiele innych.

Przy tej sposobności nadmieniamy, że rosyjski „Bund” jest autonomiczną częścią składową Rosyjskiej Socj. Partii Robotniczej (mniejszawików).

NR. 16 „WIADOMOŚCI LITERACKICH” przynosi artykuł wstępny Skińskiego o badaczach literatury, historyczny wspominek Łubińskiego „Jak na dworze Borgiów”, szkice Helsinga o trzech monografiach Byrona, uwagi Essmanowskiego o „Angeli” Azorina, korespondencję Klingslanda z Paryża, kronikę rosyjską, recenzje z nowości wydawniczych, kronikę filmową Zahorskiego, kronikę tygodniową Stonimskiego, recenzje z nowych wystaw Sterlinga, aktualności.

SZESNASTY ZESZYT „ŚWIATA”.

przynosi artykuł wstępny pióra J. Dąbrowskiego p. t. „Psychologia bezrobocia”, feljeton St. Kiedrzyńskiego p. t. „Życie jest skomplikowane”, nowelę J. Meissnera p. t. „Bociany”, ankietę p. t. „Książka w koszu”, liczne ciekawe rozrywki umysłowe, ilustracje i t. d. Znakomita powieść Andrzeja Struga p. t. „Ostatni film Ewy Eward” zdobyła sobie szeroki ogół czytelników.

KRONIKA STOLECZNA

ZABUDOWA SIELC I CZERNAKOWA.

Dział regulacji miasta opracował szczegółowe plany zabudowy dzielnicy Sielec i Czerniakowa.

SZPITAL MIEJSKIE.

Zarząd wydziału opieki społecznej i szpitalnictwa magistratu nawiązał rokowania z zarządem kolonii Dukuzni i Lejpuży celem wysłania do tej kolonii 100 umysłowo chorych, co przyczyni się do dalszego odciążenia szpitala św. Jana Bożego.

Dotąd ze szpitala tego wywieziono 100 100 chorych do zakładu w Chodzieży.

WYSTAWA BUDOWLANA.

Na wspólnym posiedzeniu zarządu Tow. wystawy budowlanej i przedstawicieli magistratu ustalono udział miasta w kosztach przygotowania terenów wystawowych na 6.700.000 zł. przy ogólnych kosztach 13 milionów złotych.

PRZYMUS WODOCIĄGOWY.

Dyrekcja wodociągów wystąpiła z wnioskiem do Magistratu o zatwierdzenie pro-

jektu przymusowego łączenia w roku bież. 500 posesyj. Natychmiast po uzyskaniu uchwały Magistratu Dyrekcja wodociągów rozesłała do wszystkich właścicieli posesyj zaliczonych do liczby podlegającej przymusowemu przyłączeniu wezwania, aby w ciągu 30 dni dokonali takiego przyłączenia, i-naczej roboty wykonane będą na ich koszt, z doliczeniem odpowiednich odsetek i kosztów.

ZATRZYMANE TRANSPORTY MIĘSA.

Dyrekcja rzeźni sporządziła statystykę zatrzymanych transportów, szmuglowanego do Warszawy mięsa w ciągu m-ca marca. Ogółem zatrzymano 120 transportów mięsa i wędlin wspólnej wagi 6.142 kg.

BACZNOŚĆ! POBÓR.

Dziś czynna będzie dodatkowa komisja poborowa w lokalu przy ul. Dobrej 72. Obowiązani są do stawienia poborowi, zamieszkalni na terenach: 14, 15, 17, 18, 24 i 25 komisariatów p. p., a przynależnych do P. K. U. 3.

6 SAMOBÓJSTW

Mieczysław Grzeszkowski otrul się kwasem octowym w bramie domu Wolska 24.

Wskutek niepowodzeń handlowych otrul się kwasem octowym zegarmistrz z Falenicy Majer Goldfarb.

Wskutek zawodu miłosnego również napił się kwasu octowego służąca, 18-letnia Stanisława Józwicka.

W bramie domu Czerniakowska 44 otru-

ła się esencją octową 19-letnia Helena Kol-kiewiczówna.

Z powodu braku pracy i choroby otrula się kwasem octowym 22-letnia Kazimiera Lubelska.

Z powodu braku pracy zadał sobie nożem ranę kłutą okolicy podbrzusza 46-letni Franciszek Perek.

ŚMIERĆ PRZY PRACY

Przy ul. Wolskiej 14 do zakładu ślusarsko-kowalskiego Frydolina Jabsa przyjechał z wózkiem, celem zabrania żelaza 72-letni Sruł-Lejb Grünberg, pomocnik kowalski. W czasie gdy G. z uczniem kowalskim podnosił żelazo, celem załadowania na wózek —

zasłabł, stracił przytomność i upadł. Wezwany lekarz Pogotowia stwierdził śmierć, prawdopodobnie wskutek ataku sercowego. Zwołki przewieziono do prosektorjum, pogrzebem zajmuje się Tow. „Ostatnia Posługa”.

ZAGADKOWY ZGON

Przy ul. Siedleckiej 10 nocy ubiegłej zasłabła nagle 70-letnia Anna Maliszewska. Staruszka wyszła na podwórze i tam upa-

da. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć z nieustalonej przyczyny.

TEATR i MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Wielki
o g. 8 „Straszny Dwór”
Narodowy
o g. 8 „Dzień jego powrotu”
Nowy
Nieczynny.
Letni
o g. 8 „Dobra wróżka”

TEATR ATENEUM. Wznowiona została „Ulica” Rice’a, która osiągnęła największe powodzenie bieżącego sezonu teatralnego. W roli Franka Morana Stefan Jaracz.

TEATR WIELKI. Dziś arcydzieło muzyczne „Straszny Dwór” pod dyr. kapelmistrza Dołyckiego. Jutro „Lohengrin” z panią Poraj-Wermińska, jako Elżę i p. Gruszczyńskim w partii tytułowej, dyryguje kapelmistrz Berdajew.

TEATR NARODOWY. W dalszym ciągu sztuka Z. Nalkowskiej p. t. „Dzień jego powrotu”.

TEATR NOWY. Dziś (w środę) i jutro z powodu prób generalnych z najnowszej sztuki J. A. Hertza p. t. „Pod falami” teatr nieczynny.

TEATR LETNI. Dziś komedia Fr. Molnara p. t. „Dobra wróżka”.

TEATR POLSKI. Dziś „Maż z grzeszności”.

Dn. 25 b. m. premiera sztuki G. Kaufmana p. t. „Król teatru”.

TEATR MAŁY. Ostatnie dwa dni „Koniec i początek”.

Dn. 24 b. m. premiera „Droga do piekła” Kaweckiego.

TEATR „MORSKIE OKO”. Dziś rewja „Podróż na księżyc”.

TEATR „QUI PRO QUO”. Codziennie rewja „W murawie piwnicy”.

TEATR „WESOLY WIECÓR”. Rewja p. t. „To takie dobre... kiedy niewolno”!

TEATR „NOWOŚCI”. Dziś z powodu próby generalnej teatr nieczynny. Jutro premiera operetki Abrahama „Wiktorja i jej huzar”.

TEATR „MIGNON”. Rewja „Gdzie się podziały pieniądze”.

TEATR „NOWY ANANAS”. Codziennie rewja „Tata nie wraca”.

TEATR „WESOLY KĄCIK”. Codziennie rewja „Coś dla dam”.

KINO-TEATR REWJA (Mokotowska 73). Dziś „Kaprysta księżnej” i rewja p. t. „U nas mile rendez-vous”.

WIKTOR CHENKIN W KONSERWATORJUM. Dziś w piątek, 24 b. m., tylko dwukrotnie wystąpi w sali Konserwatorium Wiktor Chenkin.

DRUGI KONCERT UCZNIÓW WYŻSZEJ SZKOŁY MUZYCZNEJ IM. CHOPINA. Jutro odbędzie się w sali Konserwatorium drugi koncert uczniów Wyższej Szkoły Muzycznej im. Chopina.

NOVA SZTUKA KAWECKIEGO. Zapowiedź na piątek premiery w teatrze Małym komedii-farsy Zygmunta Kaweckiego p. t. „Droga do piekła” wzbudziła duże zainteresowanie, jak każdy nowy utwór tego utalentowanego autora.

„Droga do piekła”, której wesoła, pełna zabawnych sytuacji akcja rozgrywa się na wsi, obfituje w doskonałe role, wśród których szczególne pole popisu znajdzie Marjusz Maszyński. Obok świetnego artysty dwie inne role główne kreują: Janina Romanówna i Ludwik Fritsche. Inne ważniejsze role grają pp. Grzechowska, Karczewski, Kawińska, Małkowski, Sulima i Tarnowiczówna. Reżyserja Zb. Ziemińskiego. Dekoracje K. Frycza.

ZE SPORTU

KOLARSKI PIERWSZY KROK.

W niedzielę nadchodzącą rozegrany zostanie doroczny Kolarski Pierwszy Krok na trasie 20 km. (jednocześnie na Państwową Oznakę Sportową) i 50 km. Do biegu zgłosiło się ogółem 100 kolarzy na 20 km. i 50 na 50 km. Start wyznaczono na godz. 11,30 na Bielanach przed Centralnym Instytutem WF. Zbiórka zawodników o godz. 10,30 tamże.

Jednocześnie rozegrany zostanie na Bielanach kolarski bieg na przełaj 20 km.

PUNKTACJA MISTRZOSTW POLSKI W BOKSIE.

Nieoficjalna punktacja bokserskich mistrzostw Polski przedstawia się następująco:

1) Poznań 3 mistrzostwa, 5 finalistów, 2) Łódź 3 mistrzostwa, 4 finalistów, 3) Śląsk 2 mistrzostwa, 4 finalistów, 4 — 5) Warszawa i Pomorze po 1 finale, 6 — 7) Wilno i Łwów bez miejsca.

BIEG KOLARSKI OTWARCIA SKRY.

W niedzielę odbył się bieg kolarski otwarcia Skry na dystansie 50 km. Start odbył się w Jabłonnie Legionowej przy udziale 14 zawodników. Pierwszy do mety przybył Smykała w czasie 1:37,45, drugi Bier-nacki 1:38,05, trzeci Angielczyk 1:45.

Wszyscy uczestnicy bieg ukończyli.

KINO ATLANTIC
CHMIELNA 33. POCZ. 6, 8, 10, 15

Dziś

RAMON NOVARRO

w przebojowym dźwiękowcu

„Sewilla — miasto miłości”

KINO DZWIĘKOWE MAJESTIC
Nowy-Swiat 43. Pocz. 5. Niedz. i święta 12

Najzabawniejsza, najmiśsza i najweselsza para komików

PAT i PATACHON

jako STRZELCY

Nadprogram: Harold Lloyd jako Cowboy mimowoli Dla młodzieży dozwolony.

W Czwartki i Soboty o 12 i 2 pp.

Poranki naukowo-rozrywkowe

DLA MŁODZIEŻY i DOROSŁYCH

JANET GAYNOR

i **CHARLES FARRELL**

nieszapniani z filmów „Siódme Niebo”, „Anioł Ulicy” i „Moje Słoneczko” w najnowszym przebojowym filmie dźwiękowym produkcji 1931/2 p. t.

„MELODJA SZCZĘŚCIA”

już w SOBOTĘ w kinie

FILHARMONJA

Dźwiękowy-Kinoteatr MIEJSKI

Długa 25 Hipoteczna 8

Początek o g. 6,30, w niedzielę o g. 5 p. p.

„Tyranja miłości”

LEVIS STONE

oraz

PEGGY WOOD

w rolach tytułowych.

wł. METRO. NADPROGRAM.

POLA NEGRI PALACE

Pl. Teatralny Pocz. o 6, ost. o 12-ej

W soboty i niedziele początek o 12-ej

Dziś i codziennie

„NA ZACHODZIE BEZ ZMIAN”

według REMARQUE’A

CENY OD ZŁ.

Aparatura Western Electric.

KINO-REWJA ZNICZ

Hallo! Hallo! Prosimy nie zapomnieć

Dziś i dni następnych

Emil Jannings i Gary Cooper, bohater filmu

„Marokko”, występują w filmie p. t.

„W SIDŁACH KŁAMSTWA”

NA SCENIE: Humor, śpiew, taniec, rewja

w 12-u odsłonach p. t. „Włwat marynarze”

z udziałem całego zespołu pod kier. J. Tru-

szkowskiego

Tańce i ewolucje układu Melerwila.

CENY MIEJSC OD 1 ZŁ. 25.

Początek o g. 5 pp., w niedzielę i święta 2 pp.

CO USŁYSZYMY

PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO

CZWARTEK.

11,40—11,55. Przegląd prasy. 11,58—12,15.

Sygnal czasu. Hejnał z Wieży Mariackiej.

Komunikat P.L.M-a, 12,15 — 12,30. Muzyka

z płyt gramofonowych. 12,30 — 12,35. Przer-

wa, 12,35 — 14,00. Koncert szkolny z Fil-

harmonji Warsz. 14,00 — 14,20. „Muzyka w

życiu dziecka” — wygl. p. F. Lubiński. 14,20

— 14,40. Komunikat gospodarczy. 14,40 —

14,55. Komunikat L. O. P. P. 14,55 — 15,15.

„Choroba raka, jako zagadnienie społeczne”

— wygl. prof. dr. W. Nowicki. 15,15 —

15,30. Przerwa, 15,30 — 16,10. Odczyty dla

maturzystów. 16,10 — 16,15. Komunikat dla

żeglugi i rybaków. 16,15 — 17,15. Muzyka z

płyt gramofonowych. 17,15 — 17,40. „Kry-

zys kultury europejskiej” — wygl. dr. Z.

Leśnodorski. 17,45 — 18,45. Koncert po-

święcony twórczości Tadeusza Jareckiego.

18,45 — 19,10. Rozmaitości. 19,10 — 19,25.

Giełda rolnicza. 19,25 — 19,30. Muzyka z

płyt. 19,30 — 19,35. Komunikat P. U. W. F.

21,30 — 19,40. Odczytanie programu na

dzień następny. 19,55 — 20,00. Muzyka z

płyt gramofonowych. 20,00 — 20,15. Felje-

ton p. t. „Roztargnieni samobójcy” — wygl.

p. B. Korell. 20,15 — 20,30. Pogadanka ra-

djotechniczna. 20,30 — 21,30. Muzyka lekka.

21,30 — 22,15. Słuchowisko. 22,15 — 22,35.

Solista z Poznania. 23,00 — 23,10. Komuni-

katy.

Z W CZORAJSZEJ GIEŁDY

Waluty. Dolary Stanów Zjedn. 8,92.

Dewizy. Belgia 124,10, Gdańsk 173,43, Bu-

dapeszt 155,62, Holandia 358,62, Londyn

43,37 1/4, Paryż 34,90 1/4, Praga 26,43 1/4, Szwaj-

carja 171,91, Włochy 46,76, Wiedeń 125,50.

Obroty mniej, niż średnie.

Czytajcie „Pobudkę”

Kino ŚWIATOWID Marszałkowska 111
Pocz. 4, 6, 8, 10,
Passep. bil. ulg. i bezpłatne nieważne.

„MAROKKO”

MARLENA DIETRICH
i **GARY COOPER**

Na godz. 10 miejsca numerowane.

COLOSSEUM Początek o g. 6-ej

ŚWIAT EKRANU

ENTUZJASTYCZNE PRZYJĘCIE BANCROFTA W „ZAKAZANEJ DZIELNICY” CHICAGO

Popularny aktor filmowy George Bancroft odwiedził niedawno „zakazaną dzielnicę” Chicago.

Nie trzeba chyba dodawać, że ukazanie się „człowieka podziemi” w spelunkach apaszków wywołało sensację.

Gościa podejmowano godnie i z entuzjazmem.

Jeden z obecnych wygłosił nawet przemówienie w którym wysoko podnosił zaślugi „kolegi z ekranu”.

„Bandyta też jest człowiekiem, który myśli, czuje i kocha” — zakończył mówca swoje powitanie — „Nasz przyjaciel George Bancroft podnosi w opinii mieszczańskie

go świata godność naszego zawodu”.

Bancroft był wzruszony.

I kiedy kilkadziesiąt ludzi wyciągnęło ręce, aby podnieść go i w triumfalnym pochodzie przejść dookoła sali, mógł być absolutnie spokojny, że... nic mu nie zginie...

Na pożegnanie Bancroft wygłosił krótkie, dowcipne przemówienie. „Rodacy! Dziękuję za miłe przyjęcie, ale muszę się z Wami podzielić pewną ważną nowiną.

Na pewien przynajmniej czas porzucam rolę bandytów, gdyż wytwórnia „Paramount”, dla której obecnie „nakręcam” filmy powierzyła mi główną rolę w obrazie morskim „Ludzie morza”.

WIELKA GRA (FILHARMONJA)

Jest to film mieszanej produkcji francusko - polskiej. Temat dobry, pomysł pierwszorzędny, zamiary dobre, rezultat jednak wypadł fatalnie.

Dawno już nie widział się obrazu tak banalnego tak nudnego, tak bezgranicznie rozwlekłego i przeładowanego dialogami. Scena w sądzie np. trwa bez końca i zmęczyć może największego wielbiciela ekranu.

Na domiar złego rolę obsadzono nieodpowiednio i żaden z aktorów nie grał z przekonaniem.

Jedyną wartością obrazu są przesłiznane zdjęcia z natury.

Nadprogram: dobra rysunkowo - muzyczna komedia Fleischera. Ika.

MAROKKO (ŚWIATOWID)

Po filmie o rekordowym powodzeniu „Pogonina” wyświetlanym w „Światowidzie” przez 5 miesięcy bez przerwy, świątyni znowu triumfuje 8-ty tydzień film Paramountu „Marokko”.

Jeśli się zastanowić nad tajemnicą jego powodzenia, dojdzie się niezawodnie do wniosku, że tkwi ona głównie w doskonałej reżyserji i osobie bohaterki zagraniej ciekawie przez nową gwiazdę Marlenę Dietrich.

Marlena Dietrich posiada ów specyficzny magnes działający na widzów jak mocne wino. Jej partner Cooper gra pierwszorzędnie.

Interesująco przedstawia się strona dźwiękowa obrazu. Tak zwanej ilustracji muzycznej nie ma w nim wcale, jest natomiast udźwiękowienie akcji zwiększające znakomicie wrażenie filmu.

Film ma iść jeszcze przez 6 tygodni, a polecić go możemy wszystkim. Ika.

KINO, KTÓREGO NIE BĘDZIE

B. król hiszpański Alfons podpisał był w swoim czasie umowę z amerykańską wytwórnią „Radio - Pictures”, w myśl której firma ta miała zainstalować w pałacu królewskim w Madrycie aparaturę do wyświetlania filmów dźwiękowych... Instalacja została przeprowadzona, ale króla już nie ma.

FILMY LITEWSKIE

Rząd litewski zamierza wydać ustawę, nakazującą wyświetlanie przy każdym programie 400-metrowego filmu litewskiego. Pytanie tylko, skąd kina wezmą te filmy, gdyż dotychczas litewska produkcja filmowa nie istnieje prawie.

CHARLIE CHAPLIN „ROBI KOKOSY”

Ostatni film Charlie Chaplina p. t. „Światła wielkowiejskie”, nabyty został w Niemczech za sumę 670.000, a w Paryżu za milion franków.

FILM O SAHARZE

Jeden z francuskich reżyserów André Hugon pracuje obecnie nad nowym filmem o Saharze. Film ten ma nosić nazwę „Krzyż Południa”.

KRYZYS GOSPODARCZY W HOLLYWOOD

Hollywood przeżywa obecnie ciężki kryzys gospodarczy, który zagraża szeregowi wytwórni. Przyczyną kryzysu „szukać podobno należy w przewrocie, jaki wytworzyło przejście z produkcji filmów niemych do produkcji dźwiękowych”.

EUROPEJSKIE HOLLYWOOD

Pod Rzymem budowane jest obecnie miasto filmowe, mające nosić nazwę „stolicy filmu” w którym projektowane jest skoncentrowanie całej włoskiej produkcji.

Miasto ma zatrudniać wielotysięczny tłum artystów, statystów, mechaników i t. d.

TRZECI AMERYKAŃSKI FILM MARLENY DIETRICH

Lansowana gwałtownie przez wytwórnię „Paramount” Marlena Dietrich, obecnie wyjechała znowu do Ameryki, gdzie nagrywać będzie swój trzeci amerykański film p. t. „Kobra” (drugim po „Marokko” jest film p. t. „Shańbion”, który ujrzymy zapewne dopiero w przyszłym sezonie).

FILMY ZA SAMOCHODY

Słynny „król samochodów” Ford ofiarował olbrzymią sumę pieniędzy na zrealizowanie kilku filmów o Japonji. Podobno w ten sposób Ford chce pozyskać rynek japoński dla swoich samochodów.

PIRANDELLO NA EKRANIE

Wytwórnia „Metro” zakupiła nową sztukę Pirandella do przeróbki na ekran, płacąc autorowi 40 tysięcy dolarów.

„ATENEUM” — JEST TEATREM LUDZI PRACY

NAJTANIEJ KANARKI

w WOKOINIE, ul. Miła 26,

obok Warszawy,

w AMATORSKIEJ HODOWLI

ANTONIEGO BORECKIEGO

Nagrodzone w 6 latach hodowli

3 dyplomami honorowymi, 3 zło-

temi medalami i 2 srebrnymi, za

szlachetne turkoty harceniśskie śpiewa-

jące w dzień i przy świetle.

Samczyki od 20—50 zł. wystawowe i na-

uczyciele 60 zł.; samice od 5—10 zł.

Na odpowiedź znaczek pocztowy.

Ogłoszenia drobne (Wyjątkowo (Zezwo-
lenie IV pięter
1600 lokci, słoneczny
narożnik, 23 okna —
kondygnacja — sprze-
dam. Bezpośrednio. —
Od Miodowej 12 minut
tramwajem. 2 pieszo.
Ulica — inwestycje. —
Warszawa. Ogrodowa
Marszałkowska 96. 418 10—parter. 429

PREZERWATY-
WY gwarantowanej
dobroci, abso-
lutnie pewne, idealnie
cienkie. „Flammaron”,
Warszawa. Ogrodowa
Marszałkowska 96. 418 10—parter. 429

Z APARATEM FILMOWYM DOOKOŁA ŚWIATA

Pisaliśmy już o niezwykłym filmie z życia dżungli „Rango”, będącym rezultatem 1½ rocznej pracy doświadczonych i śmiałych podróżników - filmowców: Ernesta B. Schoedsacka i Meriana C. Coopera.

Realizatorzy „Rango” mają za sobą kilka doskonałych obrazów reporta-
żowych m. in. głośnego „Changa” i „Przed śmiercią głodową”.

Same przygotowania do wyjazdu zajęły blisko rok. Doświadczenie, jakiego nabyli w licznych wyprawach do Afryki, Persji, Sjamu, Japonji przydało im się bardzo.

ŚMIERĆ FATTY GRUBASKA

W Ameryce zmarł niedawno jeden z najstarszych komików ekranu t. zw. „Fatty grubasek”. Zmarł w skrajnej nędzy.

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „Sewilla — miasto miłości”.

APOLLO: „Kawiarenka”.

CAPITOL: Występy teatru rosyjskiego.

CASINO: „Dusze czarnych”.

COLOSSEUM: „Poskromienie złoŹnicy”.

COLOSSEUM: (mała sala): „Na ognistym smoku”.

CRISTAL: „Tarzan władca dżungli”.

CZARY: „Cienna afera”.

FILHARMONJA: „Wielka gra”.

FORUM: „Białe cienie”.

HELJOS: „Janko muzykant”.

HOLLYWOOD: „Rozkosze gościnności”.

JEDEN ZŁOTY: „Dzikuska”.

KOMETA: „Serce na ulicy”.

LUX: „Pod banderą miłości”.

MAJESTIC: „Strzelcy” z Pat i Pa'achon.

MIEJSKI: „Tyranja miłości”.

MEWA: „Dynamit”.

POLA NEGRI PALACE: „Na Zachodzie bez zmian”.

PALACE: „Kapitan marynarki”.

PROMIEN: „Czerwonoskóry dzentelmen”.

PAN: „Parada miłości”.

ROXY: „Statek komediantów”.

REWJA (Mokotowska 73): „Kaprys księżnej” i rewja.

ŚWIATOWID: „Marokko”.

SPLENDID: „Gra o mężczyznę”.

STYLOWY: „Jej chłopczyk”.

STAROMIEJSKI: „Rozkosze niebezpieczeństwa”.

SOKOŁ: „Kobieta, która cię nie zapomni”.

TECZA: „Pod dachami Paryża”.

TOMBOLA: „Określ potęgionych”.

TON: „Janko muzykant”.

TRIANON: „Tancerka w walcach”.

UCIECHA: „Siódme przykazanie”.

URANJA: „Motocyklem ponad obłoki”.

WISLA: „Moralność pani Dulskiej”.

ZNICZ: „W śladach kłamstwa”.

SZCZEGÓŁY PROGRAMÓW W OGŁOSZENIACH.

„TRAGICZNY” WYPADEK PODCZAS ZDJĘĆ FILMOWYCH

Zabawny wypadek zdarzył się podczas nakręcania zdjęć do filmu dźwiękowego „Skippy”, w którym grają bracia Jackie i Robert Coogan.

5-letni Robert poraz drugi w ogóle w życiu staje przed obiektywem aparatu filmowego. W pewnej scenie dosyć dramatycznej nagłe zaczęły Robertowi wypadać zęby.

Robert się przeraził, ale reżyser... się cieszył. Był to t. zw. „mleczne zęby”, które w młodym wieku wypadają.

Natychmiast zmieniono scenę w scenariuszu i nakręcono „historyczny” moment z życia młodziutkiego aktora.

7.200 OSÓB W FILMIE „ANIOŁ MIŁOŚCI” GRA Z DOLORES DEL RIO

Edwin Carewe stworzył pierwszy wielki film dźwiękowy z Dolores del Rio p. n. „Anioł miłości”. Obok niej występują Donald Reed i Ronald Drew. W rolach epizodycznych bierze udział 7.200 osób, zrekrutowanych z pośród potomków emigrantów amerykańskich z przed 3 wieków z czasów wojny anglo - francuskiej.

NOWY FILM GARY COOPERA

Świetny amant filmowy, bohater „Upadłego anioła”, „Marokka” i in. obrazów, nagrywa obecnie nowy mówiony obraz p. t. „Ulice miasta” reżyserji Mamoliana.

Partnerką jego będzie nowa aktorka Sylvia Sidney, pozatem zaś ukaza się Paul Lucas i William Boyd (nie mający jednak nic wspólnego z młodym W. Boydem).

16-LETNIA AKTORKA

W ostatnim obrazie zmarłego niedawno reżysera Murnau'a „Tabu” grają — jak wiadomo — wyłącznie tubylcy.

Bohaterką tego niezwyklego obrazu jest 16-letnia obywatelka Wysp Południowych, Reri.

ROMAN GUL.

GENERAL BO

POWIEŚĆ.

z upoważnienia autora przełożyła z rosyjskiego Halina Piłichowska.

— Będziecie czekać u Sju, na Kuznieckim, tak, Doro?

— Tak, tak, — powiedziała, nie oglądając się.

Na następnym rogu wsiadł do sanek Kalajew, ubrany jako przekupień, w kaftanie, kaszkiecie, świecących butach. Pojechali w kierunku rynku.

— Janku, — mówił Sawinkow, — musimy natychmiast zdecydować się, albo dziś, albo trzeba akcję odłożyć. Boję się, że jeden do za. Ale mamy trzebaby stać we dwóch? Mało mamy dziś jedną bombę.

— Co ty mówisz! — powiedział podniecony Kalajew. — Żadnego drugiego nie potrzeba. Przedwczo-raj też byłem sam. No? I gdyby nie dzieci, skończyłbym.

Sawinkow milczał przygnębiony, przybity.

— Nalegasz, by właśnie dziś i ty sam?

— Tak. Nie można po raz trzeci na-

rać Dory na niebezpieczeństwo. Biorę wszystko na siebie.

— Jak chcesz. A więc trzeba, zdaje się, wysiąść, — powiedział Sawinkow, rozglądając się jakgdyby jechali przez zupełnie nieznane miejsca.

— Co to, rynek? — spytał.

— Rynek, proszę pana, — odrzekł Mojsiejenko z kozła.

— Janku, po raz ostatni, a jeśli nie uda się? To sprawa leży?

— Kalajew zdenerwował się.

— Nie może nie udać. Jeśli tylko pojedzie, to zabije go, rozumiesz?

Mojsiejenko zatrzymał „Chłopka”.

— Przyjechalśmy, proszę szanownego pana, — powiedział, odpinając futro.

Kalajew wysiadł z paczka. Za nim z pustą teką wysiadł Sawinkow i cisnął dorożkarzowi w rękę drobną monetę.

— Ja do Kremla, — powiedział cicho Mojsiejenko.

Sawinkow nie odpowiedział. Szli z Kalajewem przez rynek. Na wieży Kre-

mla stary zegar zagrał „dwa”.

— Druga godzina — rzekł Kalajew.

— Co? — powiedział Sawinkow.

Kalajew uśmiechnął się.

— Żegnaj, Borysie, — powiedział i objął go. Pocałowali się w usta.

Nie zwracając na nic uwagi, patrzył Sawinkow, jak Kalajew lekkim krokiem nie oglądając się, szedł w kierunku Nikolskiej bramy. Gdy stracił go z oczu, bąknął: „A więc dokąd teraz iść?”. Machinalnie poszedł ku baszcie Zbawiciela. Obok baszty stłoczyli się dorożkarze, nie mogąc, mimo wysiłków, wydstać się, szarpiąc się klejli.

Sawinkow przez basztę Zbawiciela wszedł do Kremla. Naraz drgnął: pod palcem stała karetka wielkiego księcia. Konie kręciły głowami. „Zabije”, — i ogarnęła go radość. Poszedł szybko z Kremla na Kuzniecki do Sju, tam, gdzie czekała Dora.

25.

Przez Kuzniecki biegł niemal. Sam nie wiedział, dlaczego spieszył się do Sju. Czy po to, by uprzedzić Dorę, że zamach uda się. Czy po to, by wrócić z nią i zobaczyć. Wpadał na ludzi, Serce mu biło.

Nie zdążył jeszcze wejść, gdy usłyszał oddalony, głuchy huk. I zatrzymał się koło sklepu Daziara, oglądając niby

karty. „Czyżby Janek? Ale dlaczego tak głucho?”.

U Sju chichotali próżnujący goście, znajdujący przyjemność w kupowaniu drobniaków na Kuznieckim moście. Eleganci z jaskrawymi krawatami popijali kawę, jedli ciastka. Sawinkow dojrzał w głębi Dore.

— Chodźmy stąd, — powiedział, — szczerząc dziwnie zęby w próbie uśmiechu.

Dora wstała. Spojrzawszy przez okno wystawowe, zobaczyła że pędzą obok ludzie, ktoś wymachuje rękoma, ktoś potknął się i upadł, korpulentny jakiś jegomość śmiesznie przeskoczył przez niego, za nim jak wicher pobiegli chłopcy.

— Co jest? — spytała Dora.

Publiczność z kawiarni rzuciła się ku wyjściu. Sawinkow stał błądy.

— Chodźmy już.

— Przepraszam taskawą panią, Łaskawa pani nie zapłaciła, — podbiegł kelner.

— Za co? spytała Dora.

— Za kawę i dwa ciastka.

— Ciastek nie jadłam, — powiedziała Dora, szukając z roztargnieniem w torebce.

— Kogo?! — Co?! — Zabito?! — Kogo?! zaczęli krzyczeć w kawiarni.

Kuzniecki most zapełnił się biegnącymi, biegli w kierunku Kremla.

Sawinkow uściśnął Dorę rękę, ciągnął ją poprzez tłum. Wszyscy, pchali się gdzieś. Tłum, przez który nie można się było przecisnąć, wydawał się Sawinkowowi obrzydliwy.

— Proszę pana, może dorożka?

O pięć kroków od nich stał „Chłopak”. Dora była biała, usta miała śnie, szeptała coś.

— Pojedziemy dorożką, — powiedział Sawinkow. Dora nie protestowała, szepcząc cicho. — „Janek, Janek”.

„Chłopak” powoli przepychał się poprzez ludzką ciżbę. Gdy jechali przez bulwar Młki Pańskiej, Mojsiejenko, ścigając go, zapytał:

— Słyszeliście?

— Nie.

— Stałem w pobliżu. Wielki księżę zabity, — mlasnął i smagnął „Chłopaka”. „Chłopak” szarpnął sanki, Sawinkow i Dora zakotłowali się. Ale nie wskutek tego szarpnięcia padła Dora na ramie Sawinkowa. Dora płakała głuchym płaczem.

— Boże, Boże, — słyszał, pochylivszy się nad nią, Sawinkow, — to my, my zabiliśmy.

— Kogo? — rzekł Sawinkow.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OKŁOSZEN: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaopiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika”, Warecka 7.